

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΥΓΡΑ ΤΟΠΙΑ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΥΓΡΑ ΤΟΠΙΑ

Σ. Σ. Χαρκιανάκη

Ἑγρὰ τοπία

Πρώτη ἔκδοση, Ἀθήνα 1994

Ἑκδόσεις Δόμος

ISBN 960-7217-93-4

©Σ. Σ. Χαρκιανάκης, 242 Cleveland St., Redfern, 2016 Australia

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:

Τυπογραφικὸ ἐργαστήρι «Δόμος»

Ἑκδόσεις Δόμος, Μαυρομιχάλη 16, 10680 Ἀθήνα

Τηλ. 360 5532, Fax 3637304

Ἵποκατάστημα: Δ. Γούναρη 26, 54621 Θεσσαλονίκη, Τηλ. 287622

Σ. Σ. Χαρχιαννάκης

ΥΓΡΑ ΤΟΠΙΑ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, 1978
Παραλήρημα τοῦ νότου, 1979
Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, 1980
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, 1981
Ἀπαράκλητοι καιροί, 1982
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, 1983
Τροπικὰ ἰδιόμελα, 1984
Μεροληψίες, 1985
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, 1986
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, 1987
Χέρια σκιᾶς, 1988
Διάκριση πνευμάτων, 1989
Νοσταλγία παραμέτρων, 1990
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, 1991
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, 1992
Σπασμένοι συνειρμοί, 1993

Τὸ κάθε ὑγρὸ ἐπὶ γῆς εἶναι μνήμη.

N. Γ. Πεντζίκης

ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ

Οἱ στέγες τῶν σπιτιῶν κι οἱ συνεχόμενοι
κατακόρυφοι τοῖχοι
δὲν εἶναι ἀπλῶς τυφλὲς ἐπιφάνειες
ὅπως θὰ νόμιζαν ὅσοι μετροῦν
μονάχα τὸ ὁρατὸ ἀποτέλεσμα.
Εἶναι πεδία τιμῆς
ὅπου ἀγωνίσθηκε
νυχθημερὸν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου
μ' ὅλα πρωτίστως τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως
ἀλλὰ καὶ μ' ἓνα ἀτελείωτο στρατὸ
φαντασμάτων·
μὰ τώρα ποῖὸς νὰ καταγράψει
στὰ σοβαρὰ
μιὰ τόσο κοινὴ ἐποποιΐα.

Sydney - Ashfield 9-1-93

ΩΔΙΚΑ ΠΤΗΝΑ

“Ὄνομα τόσο οὐδέτερο καὶ γενικὸ
δὲν ἀδικεῖ ἀπλῶς μιὰ τόσο πλούσια
φτερωτὴ ποικιλία
εἶν’ ἓνα ἔγκλημα πέρ’ ἀπὸ τὴν οἰκολογία
προσβάλλοντας τὸν νόμο καὶ τοὺς προφήτας
σχεδὸν στὸν ἴδιο βαθμὸ μὲ τὴ δολοφονία
”Αβελ τοῦ Πρωτομάρτυρα.
Κάθε κελάδημα σὲ διαφοροετικὴ ὥρα τῆς ἡμέρας
ἢ τῆς νυχτὸς
εἶναι μιὰ ἄλλη κραυγὴ ποὺ μ’ ὅ,τι κι ἂν
μοιάζει
θ’ ἀντηχεῖ ἀσυντρόφευτη ὡς τὴ Δευτέρα
Παρουσία.
Κάθε φτερούγισμα χειρονομία ἀνεπιτήδευτη
χαράζει τὸ κρύσταλλο
κι ἀφήνει γιὰ πάντα τραυματισμένο
τὸ ἀειπάρθενο γαλάζιο τ’ οὐρανοῦ.

Sydney-Ashfield 11-1-93

ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥ

Ἀκόμῃ βρίσκεται στὸ δάπεδο σκοτωμένο
τὸ ἔντομο τοῦ ὁποίου δὲν μπόρεσα
νὰ ἐξιχνιάσω
τὴ μονήρη ταυτότητα.
Ποιὸς εἶν' ὁ λόγος ποὺ τοῦ σταμάτησα
τὶς κινήσεις
χωρὶς νὰ ὑπάρχει συνωστισμός;
Ἀπλῶς ἡ ὑποψία μήπως μὲ βλάψει·
μιὰ τυφλὴ ὑποψία καὶ προκατάληψη
ἔφτανε νὰ κάμει ἐμένα φονιά
καὶ τὸ φτωχὸ ἔρπετὸ κέλυφος ἄδειο.
Θὰ συχωρέσει ἄραγε ὁ Θεὸς
πράξεις δημίου
σ' αὐτὰ τ' ἄθῳα πλάσματα
ποὺ δὲν τόλμησαν ποτὲ νὰ σταθοῦν
ὄρθια
μήπως μᾶς ἐνοχλήσει τὸ ἀνάστημά τους!

Sydney-Ashfield 12-1-93

Τώρα πού ἔφυγες Ἐσὺ ποιὸς θὰ μετρήσει
 μὲ εὐσυνειδησία φαρμακοποιοῦ
 τὰ ἡμερολογιακῶς προστιθέμενα

ποιήματά μας;

Ποιὸς θὰ ψηφιοθήσῃ κατὰ Πυθαγόρα
 σύμφωνα ἢ φωνήεντα καὶ τοὺς ἄλλους φθόγγους
 στοὺς καθημερινούς μας στεναγμούς
 ἑξαργυρώνοντας τὰ γράμματα σὲ ποσότητες
 ἀριθμῶν

γιά νὰ συλλάβῃ τὴ φόρτιση τῆς ψυχῆς
 σὲ παλμικὲς δονήσεις;

Ἄγνωστα ἦταν ὅλ' αὐτὰ στοὺς Νεοέλληνες
 πρὶν ἀπὸ Σένα

κι ἄγνωστα πάλι θὰ γίνουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
 σὰν ἀρρώστια πού ὑποτροπιάζει
 καθὼς Ἐσὺ ἔφυγες μὲ μιὰ ὀλόλευκη
 γενειάδα

πρὸς τὸν παλὴό Σου φίλο Κουτρομπῆ
 πρὸς Γαβριὴλ τὸν Διονυσιάτη.

Sydney-Ashfield 16-1-93

ΤΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

« Ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι...
οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας.»

(Α΄ Θεσσ. 4,15)

Νομίζαμε πὼς χαράσσονται εἰς τιμὴν
καὶ μνήμην
τῶν προαπελθόντων
ὅπως τὰ κόλλυβα γιὰ τοὺς Ἀγίους τοῦ Θεοῦ,
ἐνῶ στὴν πραγματικότητα πρόκειται
γιὰ δική μας παρηγορία
καθὼς ἀγωνιζόμαστε νὰ μὴ στερηθοῦμε
τὸν γλυκασμὸ τῆς μορφῆς τους
τὶς συγκινήσεις πὺ μᾶς ἔδωσαν
οἱ κινήσεις τους.
Δὲν συντηροῦμε λοιπὸν ὑστεροφημία
μήτε φθαρτὲς ἀναμνήσεις·
κατασκευάζουμε δεκανίκια
γιὰ τὸν μονήρη δρόμο μας
κι αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τὸ ξέρουμε καλὰ
ἐμεῖς οἱ περιλειπόμενοι
τοῦλάχιστον ὡς ζήτημα ὀρθῶν ἀναλογιῶν.

Sydney - Ashfield 18-1-93

ΑΚΡΑΙΦΝΗΣ

*Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.
(Ψαλμ. 102,5)*

Ἦτανε σὰν τὸ λευκὸ πουκάμισο
 ποὺ ἀπαλλάσσεται ἀπ' τὸν ρύπο
 μ' ἓνα σαπουνὶ καὶ νερὸ
παίρνοντας πίσω ὅλο τὸ φῶς
 ποὺ τοῦ ἔχαν ἐμποδίζει
νὰ ξαναβρῶ τῆς πρώτης νιότης τὴν
 ἀφέλεια
τοῦ ἀνήμεπου παιδιοῦ τὴν αἰσιοδοξία.
Ἦτανε νὰ πάθαινα ὀλικὴ ἀμνησία
 γιὰ ὅσα μοῦ σπιλῶσαν τὴν ψυχὴ
 δικά μου ἢ ξένα
καὶ νὰ ξαναγινόμεουν ἀτραυμάτιστος
 τὸ ἔσω τοῦ ἀκεραιοφανῆς.

Sydney-Ashfield/Redfern 29-1-93

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑΣ

Κι οί πιδὸ προσωπικὲς μας κινήσεις
ἀπεγνωσμένες προσπάθειες παντομίμας
νὰ συνεννοηθοῦμε βιαστικὰ
ἐρμηνεύοντας ἓνα κείμενο προγόνων
τόσο κοινὸ σὲ ὅλους μας σὰν Διαθήκη
τόσο ἀπόκρυφο σὰν τὸν γρίφο τῆς
ζωῆς.

Sydney-Ashfield 3-2-93

ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΙΑ

« Η πόλη εικόνα τοῦ ἀγώνα κατὰ τῆς φθορᾶς! »

Ν. Γ. Πεντζίκης

Νά λοιπόν ἔνα ἀκόμη ἐπίγραμμα
ποῦ γέννησε ἡ ἀγάπη σου γιὰ τὴ
Μητέρα Θεσσαλονίκη
λατρευτὸ ἰδεόγραμμα γιὰ κάθε ἐγγραφή.
Δίνοντας σχήματα στὸ χάος
ἀδιάφορο ἂν χτίζουμε σπίτια
ἢ ζωγραφίζουμε μορφές
σημειώνουμε τὴν ἀποσπασματικὴ
μας ἀντίσταση
στὸν τυφλὸ πολτὸ τῆς λησμοσύνης.
Πρωταρχικὴ δύναμη τῆς εἰκόνας
ποτὲ δὲν ἦταν
μονάχα ἡ παραμυθία τῆς μορφῆς·
ὑποσυνείδητα πάντα μᾶς παρηγορεῖ
κι ἡ βεβαιότητα
πὼς λιγοστεύουν προοδευτικὰ
οἱ ἀφρούρητες πόρτες τῆς εἰκασίας.

Sydney · Ashfield 6-2-93

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

«Δὲν ἐνδιαφέρει ἡ προσπάθεια νὰ κρατήσουμε
ψηλὰ τὴν λεπτομέρεια πού μᾶς ἀγγίζει.»

Ν. Γ. Πεντζίκης

Ἀνεξάντλητο τὸ περὶ ἐρημίας κεφάλαιο
ὄχι μονάχα ὅταν ἀποφασίζεις νὰ ἐκφράσεις
ἔστω ἀκόμη καὶ μονολογώντας
τὸ περιεχόμενο αἰσθήσεων καὶ παραισθήσεων
σὲ κλίμα ἐγκαταλείψεως.
Τὸ πρόβλημα εἶναι ἤδη βουνό
ἀπ' τὴ στιγμὴ πού ζητᾷς νὰ ὀρίσεις
τίς πρῶτες συνθῆκες
αὐτὸ πού μονολεκτικὰ θὰ ὀνόμαζες
τοπογραφία τῆς μοναξιᾶς.
Ποιὰ λεπτομέρεια σὲ διαφοροποιεῖ
σιωπηρῶς
ἀπ' τὸν συνάνθρωπο καὶ τὸ περιβάλλον;
Ἀνάγεται στίς ἔννοιες ἢ στίς αἰσθήσεις;
Ἡ μήπως λόγῳ τραυματικῶν καταστάσεων
ἀγγίζουμε τὸν χῶρο φαντασιώσεων καὶ
φαντασμάτων;
Ἰδού λοιπόν, ἀδελφοί, τὰ ἐρωτήματα
ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός!

Sydney-Ashfield 7-2-93

ΛΑΟΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΟΣ

«Οὐ γὰρ ἐκ τῆς οὐσίας ὁ ὢν
ἀλλ' ἐκ τοῦ ὄντος ἡ οὐσία.»
(Ἰρηγόριος Παλαμᾶς)

Ἄχ αὐτοὶ οἱ Πατέρες, τέλος πάντων
καὶ τί δὲν μᾶς δίδαξαν θεοπρεπῶς!
Γνωρίζοντας τὴν ἀπροσδιοριστία τοῦ
προσώπου
ποὺ προδικάζει ἀλλὰ δὲν δεσμεύεται
ἀπὸ τὴν θεία οὐσία
μᾶς μυσταγωγῆσαν στὴν ἐλευθερία
τὴν ἁμωμη
γιά νὰ τιμήσουμε τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ
ξεπερνώντας οὐσία καὶ περιουσία
στὴ μέθῃ τοῦ εἶναι
γινόμενοι λαὸς περιούσιος.

Sydney-Ashfield 10-2-93

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΩΝ ΣΤΑΤΙΚΩΝ

«Πρόκειται για τὴν βαθύτερη ἐκείνη δύναμη
τῶν ἀναλογιῶν ποὺ συνέχει τὰ παραμικρὰ
μὲ τὰ σπουδαῖα.»

Ἐλύτης

Ἄν τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι ἔχουν ρίζα
τὸν Λόγο
οἱ ἀναλογίες ποὺ συλλαμβάνεις στὴν
ἐπιφάνεια
εἶναι ψάρια βυθοῦ.

Ἀνέβηκαν πρὸς στιγμὴν στὸ ἐπίπεδο
τοῦ ἐπιπολῆς
μονάχα γιὰ νὰ τὰ ἐπισημάνεις.

Ὑστερα συλλογιέσαι
διὰ βίου
τὸ πιὸ βαθὺ μυστήριον
τῆς πάνδημης τῶν ὄντων
ἀλληλεγγύης.

Sydney-Carss Park 13-2-93

ΔΙΔΥΜΟΝ ΑΛΓΟΣ

Δὲν εἶναι ἀπλά στοιχεῖα ἀνατομίας
μήτε τυχαῖες προεξοχὲς
στὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος.
Ἡ «τρυφερότητα τῶν μαστῶν»
στὴ θεϊκὴ τῆς ἔκφραση
κορυφώθηκε μὲ δυὸ
παράλληλους λοφίσκους
σὲ σχῆμα λεμονιοῦ.

Sydney-Carss Park 13-2-93

Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΥ

Δὲν ἀρνήθηκε τὴν παντοδυναμία τοῦ
Θεοῦ
μήτε τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου
ὅπως τὸν δίδαξαν
τοῦ σχολειοῦ ἡ Κατήχηση
ἢ τῆς γαγιαῖς τὸ παραμῦθι
στὴν ἄκρη τῆς φωτιᾶς.
"Ὁμως σὲ κάθε βῆμα συναντοῦσε
τὸν σκοτεινὸ παράγοντα
ποὺ δὲν εἶχε πρόσωπο
δὲν εἶχε ἱστορία
μήτε συγκεκριμένη θέση στὰ
παραμῦθια·
κι ἐν τούτοις ἔπρεπε ν' ἀντιπαλαίσει
κυρίως μ' ἐκεῖνον
σὰν Δὸν Κιχώτης
ἐπαληθεύοντας τὴν πίστη
στὸν ζωντανὸ Θεὸ
τὴν ἴδια τὴ ζωὴ
στὸ παιδικὸ παραμῦθι.

Brisbane - MacGregor 14-2-93

ΣΚΗΝΕΣ ΑΝΩΝΥΜΙΑΣ

«Βραχὺ γὰρ ἔργον σιγῶντος μετὰ συνέσεως
μακροὺς ἐπιστομίζει λόγους πολλάκις.»

Φώτιος

Λόγια διχοτυλήδονα
ὥρα λιποθυμίας
εἶναι σπατάλη ἀλόγιστη
δοσίλογου καιροῦ·
ὅσο κι ἂν φλυαρήσουμε
σκηνές ἀνωνυμίας
ἢ κορυφαία δόξα
τ' οὐρανοῦ.

Sydney - Ashfield 15-2-93

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΜΟΝΙΣΜΟΣ

Καθὼς προσηλώνομαι σ' ἓνα μόνο σημεῖο
τιμώντας τὸ ἐκάστοτε συγκεκριμένο
θεοπρεπῶς κατὰ δύναμη
γνωρίζω πὼς στή νωθρή μου συνείδηση
ἀκυρώνεται πρὸς στιγμὴν ὡς ἀφηρημένο
τὸ ὑπόλοιπο σύμπαν
τουλάχιστον ὥσπου νὰ φθάσω ξανά
καθαροὺς ἀποκαθλώσεως.

Sydney - Ashfield 17-2-93

ΠΡΙΝ ΤΟ ΜΕΛΙΔΟΧΑΡΤΙ

Ὅντεν ἀρχίσει νὰ μιλᾷ
ὁ γέρος καὶ νὰ λέει
πόσα τὸν ἐπαιδέψανε
εἰς τὸν ἀπάνω κόσμο
μὴν τονε σταματήσετε
—νὰ ἔχετε τὴν εὐκὴ ντου—
γιατί ἔχει βάρος στὴν καρδιά
καὶ κούραση στὰ μέλη
καὶ θέλει νὰ ξαγορευτεῖ
 πρὶν νὰ νυχτώσει ὁ νοῦς του
γιὰ νὰ τόνε θυμούμαστε
ἰντὰ ἔκαμε κι ἰντὰ ἔδε
πρὶν γίνει ὄνομα μικρὸ
 εἰς τὸ μελιδοχάρτι.

Sydney - Ashfield 18-2-93

ΕΞ ΑΠΟΠΤΟΥ

«Γιὰ μένα ἡ τηλεόραση εἶναι τὸ σύμβολο τῆς μοναξιάς.
Σὰν νὰ βλέπεις τὴ ζωὴ ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα.»

Δ. Χόρν

Κι ὅμως τὸ ἴδιο μόνοι
μπορεῖ νὰ 'ναι κι αὐτοὶ ποὺ πηγαινόρχουνται
στὴν ὁθόνη.
'Ακόμη πιὸ τυραννισμένοι κι ἀπὸ
σένα
γιατὶ συναλλάσσονται μὲ τοὺς ἄλλους
κι ὅταν ἀκόμη δὲν τοὺς δένει τίποτε
κατ' οὐσίαν
παρὰ ἓνα πρόγραμμα ξένο
ποὺ ἐκτελεῖται κατ' ἐντολὴν
γιὰ κάποιους ἄλλους
συνήθως ἄγνωστους — ἀνώνυμο πλῆθος.
'Ενῷ ἐσὺ
μπορεῖς ἀνενόχλητος νὰ τοὺς θεᾷσαι
ἐξ ἀπόπτου
νὰ τοὺς ἀπολαμβάνεις ἐν ἀγνοίᾳ τους
ἢ κατὰ βούληση νὰ τοὺς ἐξαφανίζεις·
ἓνας μικρός, ἀνενδεής
ἓνας θνητὸς θεός.

Sydney-Carss Park 20-2-93

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ

Συντηρώντας μέσα του συγχρόνως
καὶ τὶς τρεῖς ἡλικίες
ἔχει καθῆκον νὰ βοηθήσει
τὰ παιδιὰ νὰ ἐξοικειωθοῦν μὲ τὰ
φαντάσματα,
τοὺς γέρους νὰ μὴ φοβοῦνται τοὺς
πραγματικοὺς ἐφιάλτες,
κι ὅλους τοὺς ἐνδιάμεσους νὰ μὴν
κουρασθοῦν ποτὲ
ἀπὸ γέρους καὶ παιδιὰ.

Sydney - Ashfield 21-2-93

ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ

Τοῦ λυπημένου φεγγαριοῦ ἡ ὄψη
φθαρμένο ἔλασμα χρυσοῦ·
τοῦ δικοῦ σου προσώπου τὸ σχῆμα
σταθερὴ ὑπόμνηση ἀρχαίας ὑδρίας
εὐθραυστη ἀντίσταση
ἀναποτρέπτων δακρύων.

Sydney-Ashfield 1-3-93

Η ΚΡΗΤΗ

Στὸν φίλο μου Κωστῆ Φραγκούλη

Ἰντά 'ναι Θεέ μου ἀπὸς θωρῶ
στὴ μέση τοῦ πελάγου
καὶ πῶς τὴν ἀποφάσις
ἔτσα λογιῆς γοργόνα
νὰ μὴ φοβᾶται ἀρσενικοὺς
νὰ μὴν πονεῖ γυναῖκες
νὰ μὴ λογιᾶζει θάνατο
αἶμα νὰ μὴ λυπᾶται
μουδὲ βυζασταρούδικα
ὄντε θυμᾶται Ἀρκάδι!
Λαμπρόσκολα τὴν ἔπλασες
σὰν τὸ ψωμί τοῦ γάμου
ποὺ τὸ διπλοστολίζουνε
οἱ ζυμωτὲς στ' Ἀνώγεια
καὶ δὲν τὸ τρώει ἄνθρωπος
ὅσο κι ἀνὲ πεινάσει
μόνο τὸ βλέπει κι εὐλογᾷ
τὶς ὁμορφιᾶς τοῦ κόσμου
σπαρμένες ἀπ' τὰ χέρια Σου
σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση
μὰ πλειά σὲ τοῦτο τὸ Νησί!

Sydney - Ashfield 1-3-93

ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑ

Τὸ μαῦρο εἶναι τοῦ ἄσπρου
ὁ στεναγμὸς
τὸ ἄσπρο εἶν' ἡ μετάνοια
τοῦ μαύρου.

Sydney (airport) 2-3-93

ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΗ ΠΕΝΙΑ

«Όταν καταφέρνει κανείς νὰ γίνηι γιὰ τὸν ἄλλον
μιὰ ἔμμομη ιδέα, ἡ ἰσορροπία τῆς μετριότητος
ἀνατρέπεται..»

Ἑλύτης

Τηλέφωνο πού δὲν χτυπᾷ
ρολόι πού δὲν δουλεύει
βαραίνουν κάποτε στὴν ἀτμόσφαιρα
τοῦ δωματίου
ὅπως τὸ πένθος πού γεννᾷ
ἡ ζοφερὴ διάγνωση τοῦ Παθολόγου
σ' ὅποιοδὴποτε ὄργανο τοῦ δικοῦ σου
σώματος.

Ἄλλωστε πόσο ἀντέχει χωρὶς αὐτὰ
κι ὅποιες ἄλλες ἐπιβληθεῖσες προεκτάσεις
ἔνα σῶμα πού δὲν προφθαίνει νὰ
καταγράφει

ἀνάγκες πενίας
μονίμως ἐναλλασσόμενης!

Sydney - Ashfield 3-3-93

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ

*Ἡ χηρὴ εἶν' ἐξαιτίας μας ἡ ζωὴ καὶ τὸ ξέρις
ὅπως εἶναι ἀπ' τὶς πέτρες κρουσταλλένιο τὸ ρυάκι.*

José Maria Valverde

Ἐμεῖς ἀπλῶς μεσιτεύουμε
ἀνάμεσα στὴ σιωπὴ καὶ τὰ πράγματα
συνδέοντας σπασμένες χορδές
ἐλευθερώνοντας ὑδρορροές μπλοκα-
ρισμένες
γι' αὐτὸ δὲν ἀντέχουμε μάταιους περι-
σπασμούς
μήτε στεῖρους θορύβους.
Γιὰ νὰ πείσουμε ἥχους ἀπλοῦς
νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ κρησφύγετο τῆς
Κασταλίας
διασχίζοντας ἔστω ἀνεπαίσθητα
ἀλλὰ διαγωνίως σὰν ρίγος
τὴν ἀπέραντη τούτη Καψάλα
πρέπει συνεχῶς νὰ ψελλίζουμε
ἐξορκισμούς
ἢ κατὰ περίσταση ν' ἀναπέμπουμε
εὐχές
στ' ὄνομα μιᾶς ἀπόλυτης ἀνωνυμίας.

Sydney - Ashfield 8-3-93

ΟΙ ΣΚΙΕΣ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ

Μυστήριο κι αὐτὸ ἀνεξερεύνητο
ἀνάμεσα στ' ἄλλα:
Τὶς σκιές τῶν βουνῶν δὲν θὰ τὶς δεῖς
ὅσο κι ἂν ψάξεις
μήτε θὰ μπορέσεις νὰ ὑπολογίσεις ποτὲ
τὸ μέγεθός τους.
Τὶς καταπίνουν οἱ βαθεῖες χαράδρες
σχεδὸν πρὶν γεννηθοῦν.

Sydney - Ashfield 8-3-93

ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΜΕΝΕΣ ΑΔΟΛΕΣΧΙΕΣ

Παρακολουθώντας καὶ καταγράφοντας
σὲ μνήμη ἀτεκμηρίωτη
τοὺς ἱριδισμοὺς ποὺ παίρνουν ἀνεπαισθήτως
τὰ μάτια τῆς γάτας
καθὼς τὰ διαπερνᾷ ὁ ἥλιος
τοῦ ἀπογεύματος
γνωρίζεις ὅτι δὲν συμβάλλεις διόλου
στὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας
ἐνῶ ἐπιβαρύνεις τὸν γενικὸ προϋπολογισμό
στὸ βαθμὸ ποὺ κι ἐσύ καταναλώνεις
παρὰ τὸ διαιτολόγιο τοῦ γιατροῦ
καὶ τὴν ἐκ φύσεως λιτότητα.
Ἐν τούτοις σ' ἓνα ἄλλο ἐπίπεδο
καὶ μὲ ἄλλα σταθμὰ
ἔρχεται κάποτε ἡ στιγμή τῆς
δικαιοσύνης
νὰ δείξει πόσο ψυχωφελεῖς καὶ
ἐπείγουσες ἦταν πάντα
οἱ περιφρονημένες ἀδολεσχίες
στὸ γενικὸ πυρετὸ τοῦ κέρδους
εἰσύδημα μὴ τεκμαρτόν.

Sydney-Ashfield 9-3-93

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

Διαδικασία πού πορεύεται κλιμακούμενη
γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ ἐν τέλει σὲ κύκλου
εἶναι σημάδι γενναιόδωρης προνοίας
ἐντονῇ ἐνδειξῇ ὅτι ὕψους ὁ Θεὸς
ἀεὶ γεωμετρεῖ.

Ὅμως κύκλοι πού κλείνουν ἐπιστρέφουν
στὴν πρώτη ἀφετηρία σὰν μετανιωμένοι
λὲς καὶ τὸ ὕψιστο ζητούμενο ποτὲ
δὲν ἦταν

ἡ κυκλικὴ κίνηση γιὰ ἐπανάληψη
παρὰ μονάχα μπροστὰ ἡ εὐθεία
πάντα ἡ ἀταλάντευτη εὐθεία
πού ὁδηγεῖ στὸ ὕψος ἢ τὸ βάθος
ὅπου κατὰ τεκμήριο ἐνασμενίζεται
νὰ κρύβεται ὁ Θεός.

Sydney - Ashfield 9-3-93

ΠΛΑΓΙΑ ΝΕΜΕΣΗ

Οἱ κολασμένοι δὲν θὰ μείνουν τελικὰ
ἄσυντρόφευτοι
ὅσο κι ἂν ὑποθέσουμε
τὸ πλῆθος τῶν ἀθώων.
Καὶ τὰ σκιρτήματα μόνο
τῶν μετρημένων ἡμερῶν
λογίζονται τὸ λιγότερο ὡς ἡμι-
τελῆ πεπραγμένα.
Ποιὸς λοιπὸν μπορεῖ ν' ἀμφιβάλλει
πὼς κι ἂν ἀπαλλαγοῦμε γιὰ τὸν ἄνθρωπο
δὲν θὰ μᾶς κρίνουν τὰ δέρματα τῶν ζώων!

Sydney-Ashfield 11-3-93

ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Οἱ ἐφιάλτες ἄλλοτε μᾶς κυνηγοῦσαν
μόνο στὸν ὕπνο
κι ἐμεῖς γνωρίζοντας αὐτὴ τὴν προτίμηση
προσπαθοῦσαμε συχνὰ ν' ἀγρυπνοῦμε
ἀκόμη καὶ μὲ τεχνητὰ μέσα
ἓνα φλυτζάνι καφὲ παραπάνω
ἓνα κρύο λουτρὸ
προκειμένου νὰ περιορισθοῦν στὸ
ἐλάχιστο
οἱ ἀπειλὲς τοῦ ὄνείρου.
Σήμερα ἔμαθαν κι οἱ ἐφιάλτες νὰ
διεκδικοῦν
περισσότερα δικαιώματα,
γι' αὐτὸ τοὺς βλέπομε νὰ αἰωροῦνται
παντοῦ στὴν ἀτμόσφαιρα
μέρα καὶ νύχτα
καθὼς μάλιστα δὲν ἔχουν πιά
ἀκριβὲς ἀντίκρισμα
οἱ συμβατικὲς διακρίσεις.

Sydney - Ashfield 13-3-93

ΚΡΙΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Βατράχια πού κοάζουν στὶς ρεματιές
εἶναι τὸ ἴδιο μουσικὰ μὲ τ' ἀηδόνια
ἐφ' ὅσον μένουν πιστὰ στὸ δικό τους
βιότοπο

δηλώνοντας τὸν βάλτο.

Γίνονται ὅμως ἀφόρητα τὰ βατράχια
ὅταν ἐπιμένουν νὰ συναριθμοῦνται
μὲ τοὺς ἀητούς τῶν λευκῶν ὀρέων
πλανῶντα καὶ πλανώμενα.

Sydney - Redfern 23-3-93

ΘΕΜΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Σὲ τελικὴ ἀνάλυση κανεῖς δὲν ξέρει
τί πρέπει νὰ θαυμάσει περισσότερο:
τὴν γλώσσα πὺ κατόρθωσε ν' ἀρθρώσει
ἔστω ἓνα μονάχα μέρος
ἀπ' τὸ ἡλεκτρομαγνητικὸ πεδίο τῆς
ψυχῆς
ἢ πὺ πολὺ τὸ χέρι πὺ καθήλωσε
τὰ ἔπεα πτερόεντα τῆς φωνῆς
καὶ τοῦ λόγου
σὲ σχῆμα πολυσήμαντο
κατὰ συνθήκην νηπίου
πὺ δὲν ζητᾷ παρὰ μονάχα τὴν
ἀνάσα σου
γιά νὰ σοῦ ἀνοίξει τοὺς κρουνοὺς
τοῦ ἐν σιγῇ παρελθόντος!

Sydney - Ashfield 27-3-93

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ

Ποτὲ δὲν ἀγανάκτησα μὲ βλάκες
ἴσως γιατί κάποιες φορές
σίγουρα εἶμαι ἓνας ἀπ' αὐτοὺς
κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον!
Ὅμως ὀργίσθηκα πάντα μὲ τοὺς ἐξυπνά-
κηδες
ποὺ δὲν ὑποτιμοῦν ἀπλῶς τὴ νοημοσύνη
ἀλλὰ πρὸ πάντων χλευάζουν
τὴν ποικιλίαν στὴ φύση,
μ' ἄλλα λόγια
τὴ φαντασία τοῦ Θεοῦ.

Sydney - Ashfield 27-3-93

ΖΩΝΤΑΝΑ ΦΙΛΤΡΑ

Στὴν Ἑλένη καὶ τὸν Ἀλέξανδρο

Τὰ μικρὰ παιδιὰ δὲν εἶναι ἀπλῶς
μέλλοντες μεγάλοι,
ποιὸς ξέρει ἄλλωστε ἂν θὰ προλάβουν
νὰ μεγαλώσουν.
Εἶν' ὅμως τὰ ζωντανὰ φίλτρα τοῦ κόσμου
ποὺ διαρκῶς ἀγνίζουν τὴ ζωὴ
ἀπ' τοὺς παντοίους ρύπους τῶν μεγάλων.

Sydney-Ashfield 29-3-93

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Βάρκα πού ὑποχρεώνεται νὰ πλεύσει
 σὲ ποικίλα νερὰ
 ἀνάλογα μὲ τὸ γεωγραφικὸ μῆκος
 καὶ πλάτος
 καὶ τὸ χρυσόμαλλο δέρας πού οἰστρολατεῖ
 στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα.
 Ὅποιες κι ἂν εἶν' οἱ ἀποσκευές πού
 ὑπέδειξε
 κάθε φορὰ ἡ τρέχουσα φρόνηση
 κεῖνο πού μένει σταθερὸ
 ὥς τὸ τέλος,
 τὰ δυό σου χέρια
 κουρασμένα κουπιὰ.

Sydney - Ashfield 30-3-93

ΑΡΘΡΟΝ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στὸν φίλο Βρασίδα Καραλῆ

Ἐμεῖς τὶς λέξεις δὲν τὶς ἔχουμε
γιὰ συνεννόηση·
εἴμαστε ἀνίκανοι γιὰ τέτοια σπατάλη
ποὺ θὰ μποροῦσε ν' ἀποφευχθεῖ
καὶ μὲ σήματα Μόρς.
Ἄν κάθε φθόγγος ποὺ φεύγει ἀπ' τὰ
χείλη μας
δὲν προκαλέσει ἀντίδραση καὶ ταραχὴ
ἦταν πικρὴ ἀποβολὴ
δὲν ἦταν γέννηση!

Sydney-Ashfield 31-3-93

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Κηλίδες αἶμα κατακόκκινο
στήν ἄσπιλη μεμβράνη τῆς ψυχῆς
στίγμα γιὰ τοὺς ἀνέμους ποὺ θὰ φουσήξουν
ἐπ' ἄοριστον
στο ἀύξομειούμενο ἐμβαδὸν
τῆς ἀνθρώπινης μοίρας.
"Ὅμως καθὼς ξεθωριάζει τὸ αἶμα
κι ἡ μνήμη ἀνυπεράσπιστη
δὲν ἀρδεύεται πιὰ
ἀπ' τοὺς νωποὺς χυμοὺς τῶν βιωμάτων
συμφύρονται οἱ σκιᾶς σὲ μιὰ νύχτα
πηχτὴ
οἱ ἀναμνήσεις - Σουλιώτισσες στοὺς χοροὺς τοῦ
Ζαλόγγου
γκρεμίζονται
ὀριστικὰ στήν "Αβυσσο.

Sydney - Ashfield 3-4-93

ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ (B)

Ἐπόψε τὴν φοβᾶμαι τὴν πανσέληνο
 πιο πολὺ κι ἀπὸ ἐνδεχόμενους διαρρηκτες.
Ἦδη ἐπισημαίνω τὸν πρῶτο νυχτοβάτη
 ποὺ διασχίζει διαγωνίως τὴν ἀδέσποτη αὐλή
 ὅπου ἡ λιγὸσωμη συκιὰ
 μὲ τὰ τελευταῖα ἀρρωστημένα σύκα
 δὲν κατορθώνει νὰ διεγείρει
 μήτε πεινασμένα πουλιὰ
 κι ἡ γάτα σὰν ἀλλόφρονη ἐρωμένη
 κυνηγᾷ σκιές
 καὶ δαγκώνει θορύβους.
Ἐπόψε τὴν φοβᾶμαι τὴν πανσέληνο
 μὴ τολμώντας νὰ μνημονεύσω
 ἐν εἶδει ἐξορκισμοῦ
 μήτε Σαπφὼ τὴν μεγάλη σεληνόπληκτη
 γιατὶ γνωρίζω πὼς ἡ σύγκρουση
 τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς
 μὲ τῶν ἀστερισμῶν τίς μυστικὲς ἐπιδράσεις
 ἀδύνατο νὰ μὴν ὀδηγήσει σταθερὰ
 σὲ πλῆθος συμπαθῶν παρακρούσεων.

Sydney - Ashfield 6-4-93

ΟΤΑΝ ΦΕΥΓΕΙ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Μνήμη Θωμᾶ Γερασιμίδη

Κάθε φορά πὺ πεθαίνει ἓνας ἄνθρωπος
καταποντίζεται ἀνεπιστρεπτὶ
μιὰ τελείως πρωτότυπη ἐκδοχὴ
τοῦ κοινόχρηστου κόσμου
κι ἄς μὴν τό 'χαμε ποτὲ ἀντιληφθεῖ
πὼς τὴν συντηροῦσε ἀθόρυβα
ἀνάμεσά μας
κρεμασμένη ἀπὸ βαμβακερὴ κλωστή
ἓνας ἀπλὸς θνητὸς μὲ τὴν ἀνάσα του.
Φτωχαίνει πράγματι ὁ κόσμος ὅταν φεύγει
ὀριστικὰ ἓνας ἄνθρωπος
καὶ μάλιστα ἂν τύχει νὰ 'ταν σιωπηλός·
γιατὶ ὁ πιὸ ἀκριβὸς λόγος ἦταν πάντα
κεῖνος πὺ ποτὲ δὲν ἀρθρώθηκε
ἀπὸ φόβο καὶ τρόμο
μπροστὰ στὸ "Ἄρρητο.

Sydney - Ashfield 9-4-93

ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

Πέτρες καὶ ξύλα σίδερα καὶ χρώματα
ποὺ στρατευμένα ὑπηρέτησαν πιστὰ
ἀπροσδιόριστο πρόγραμμα
κείτονται τώρα ἀγκαλιασμένα πιὸ σφιχτὰ
καθὼς συνυπάρχουν ἐκ νέου
ἀδέσποτα καὶ χωρὶς σκοπιμότητες
ἐκτὸς σχεδίου πόλεως.
Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀπὸ πένθος ποὺ
ἐντὸς ὀλίγου
χορταριάζουν ὅλα τὰ χαλάσματα·
εἶν' ἡ σημαία τῆς ἐλευθερωμένης ζωῆς
καὶ διαδηλώνει μὲ τὸ χρῶμα τῆς ἐλπίδας.

Sydney-Ashfield 19-4-93

ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟΥ ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΥ

Εἶναι μικρὰ δὲν ξεπερνοῦν τὸ μέγεθος
ἀνθρωπίνων δακτύλων
ἢ ἐπιφάνειά των σκεπασμένη ἀπὸ οὐσία
σὰν κερί
τὰ κάνει εὐθυτενῇ κι ἀνθεκτικῇ
μὴ ἐπιτρέποντας νὰ ἐξατμισθεῖ
ἀδόξως στὸν ἄνεμο
τὸ εὐῶδες ἔλαιο ποὺ θὰ ναρκώσει
τὴν κοἶλα
μεταφέροντάς την ὅταν θὰ τὰ μασᾷ
σὰν Πυθία
σὲ κατάνυξη ἀκίνητοῦντος Στυλίου.
Τέτοια φύλλα θὰ 'θελα νὰ μοῦ σπαργανώσουν
τὸ σῶμα
πρὶν τὸ ἐναποθέσουν στὴ γῆ
περιορίζοντας στὸ ἐλάχιστο τὴ δυσωδία
τῆς ἀποσυνθέσεως
κι ἐξασφαλίζοντάς μου σὰν ἀντίδωρο
γιὰ τὴν ἀνιδιοτελεῆ ἀγάπη στοὺς 'Αντίποδες
ἔστω καὶ κατ' εὐφημισμὸν
τὴ χάρη τοῦ εὐ-καλύπτου.

Sydney - Ashfield 21-4-93

ΠΡΟΠΟΜΠΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

«Ὡς χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος ὅταν ἄνθρωπος ᾖ.»

Περίανδρος

Ἦτανε συμπαθῆς ἀκόμη καὶ
στοὺς ἄγνωστους
χωρὶς ὑπερβολή, προπομπὸς τοῦ ἡλίου
καθὼς ἀνεπιτήδευτα διέθετε
τῇ δροσίᾳ τῆς Ἀνοιξέως στὸ λόγο
τοῦ Φθινοπώρου τὴν εὐγένεια στὴ σιωπῇ
τὴν ἀξιοπιστία τοῦ θανάτου στὶς κινήσεις.
Τὸ βλέμμα του καὶ μόνο ἀρκετὸ
νὰ σὲ πείσει
πὼς τὰ δικά του ἐνδιαφέροντα μονίμως
πέρ' ἀπ' τὸν τρέχοντα τιμὰριθμο.
Ὅταν ἀποχωροῦσε ἀπ' τὸν ὀπτικό σου
ὀρίζοντα
τότε κυρίως ἄρχιζες νὰ τὸν προσέχεις
καὶ πρὸ παντὸς νὰ αἰσθάνεσαι
πόσο σοῦ λείπει
γιὰ νὰ ἰσορροπεῖς.

Sydney - Ashfield 25-4-93

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Ὄταν βραδιάζει
ὅλα τὰ μισὰ γίνονται ὀλόκληρα,
ὁ φόβος ἢ θλίψη ἢ νοσταλγία.
Ποιὸς κρύβεται μέσα στὸ δειλινὸ
καὶ συνεχῶς ἀνεβάζει τοὺς δεῖχτες;

Sydney - Ashfield 25-4-93

Η ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ

Καθρέφτες που μέσα τους είδαμε νά φεύγει ή νεότητα.

Λειβαδίτης

“Όσες φορές κοίταζες τὸν καθρέφτη
εἶδες φτωχότερο τὸ εἶδωλό σου.
Δὲν εἶναι μόνο ὁ χρόνος ποὺ σὲ ἀλλοιώνει
κάθε φορὰ
καθὼς ἡ δική σου ἀντίσταση ὅλο καὶ λιγότευε·
εἶναι κι ἡ ὄρασή σου ποὺ γινόταν
συνεχῶς πιὸ ἀδύνατη
δείχνοντας περισσότερο θαμπὰ καὶ συγκεχυμένα
ὅλα τὰ τέως γνωρίσματα
τοῦ καθαρά ἀνθρώπινου τοπίου.
“Όπως βλέπεις
ἀπὸ βαθειὰ φιlanθρωπία δὲν λέμε
τίποτε ἀπολύτως
γιὰ τὰ δάκρυα ποὺ ἦταν φυσικὸ νὰ προστίθενται
σὲ κάθε νέα μέτρηση,
δηλαδὴ σὲ κάθε ἀναμέτρηση
μὲ τὸν καθρέφτη.

Sydney - Ashfield 26-4-93

Η ΤΟΜΗ ΠΟΥ ΔΙΑΙΩΝΙΖΕΤΑΙ

“Οταν ψάχνεις για κάτι ὅσο πολύτιμο
 κι ἂν εἶναι
 γίνεσαι χωρὶς νὰ τὸ θέλεις
 Εἰκονοκλάστης.
 Τὴν ιερότητα τοῦ κόσμου θὰ τὴν αἰσθανθεῖς
 ὅχι μονολογώντας σ’ ἓνα τομέα
 ἀλλὰ συνεχῶς μνημονεύοντας
 ἐν συναρτησίῃ
 τὴν τομὴ πού διαιωνίζεται
 καὶ τὸν σύντομο χρόνο.

Sydney - Ashfield 26-4-93

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟ ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ

Τὸ σούρουπο ἢ ἀνακεφαλαίωση
ὅλων τῶν τύψεων
κι ὅλων τῶν θλίψεων.
Τὸ σούρουπο ἢ ὥρα τῶν νεκρῶν
καθὼς ζητοῦν
γιὰ τελευταία φορὰ ἐξηγήσεις.

Sydney-Ashfield 26-4-93

ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Στὴ φυσικὴ μᾶς εἶπαν χωρὶς ντροπὴ
πῶς ὁ ἀέρας εἶναι ἄχρους, ἄοσμος καὶ ἄγευστος
συκοφαντώντας τὸ εὐγενέστερο στοιχεῖο
 ποὺ περιβάλλει ὅλα τὰ σώματα
 σὰν τὸν ἀόρατο Θεό.

Ἔχει ὅμως ὁ ἀέρας καὶ γεύση καὶ ὁσμὴ καὶ χρῶμα
κι ἄς συμπεριφέρεται διακριτικὰ
 σὰν νὰ 'ταν ἀσώματος.

Χωρὶς ἀέρα θὰ 'χαν σαπίσει τὰ πάντα γύρω
θὰ ἐπικρατοῦσε μιὰ μόνο ὁσμὴ, τῆς ἀποσυνθέσεως
τὸ φῶς ἀσφαλῶς θὰ 'χε κάποιο χρῶμα μουντὸ
κι ὅσο γιὰ τῶν ζωντανῶν τὸ αἷμα καὶ τὴν ἀνάσα
ἢ τῶν φυτῶν τὴν ἄδηλὴ ἀναπνοή
ἄς λογαριάσουν μὲ τὸ χέρι στὴν καρδιά
 οἱ φυσιολόγοι.

Sydney - Ashfield 27-4-93

Ο ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Διαδρομὴ ἐπακριβῶς καθορισμένη
ὁ καθημερινός μου περίπατος
καὶ δὲν περιμένει κανεὶς ἐκπλήξεις
ἔτσι ποὺ γνωρίζω πιά καὶ τὶς τελευταῖες
λεπτομέρειες
σὲ κάθε οἰκοδομικὸ τετράγωνο ποὺ περνῶ
τὴν ἐναλλασσόμενη ποικιλία
στὶς φυσιογνωμίες τῶν κατοικιῶν
στὰ ὑλικά καὶ τὴν κατάστασι τοῦ ὁδοστρώματος
στὰ δέντρα τοῦ πεζοδρομίου καὶ τοῦ πάρκου
στοὺς θάμνους ποὺ τροποποιεῖ συχνότερα
ἡ Δημαρχία
γιὰ νὰ συντηρεῖται ἐπιμελῶς ἡ ἐντύπωση
πὼς κάποιος μεριμνᾷ διαρκῶς
γιὰ τὰ κοινά.
Ἐν τούτοις σ' αὐτὰ τὰ τρία συνηθισμένα
χιλιόμετρα
ζῶ κάθε μέρα τὴν ἴδια ἐκπληξή
νὰ χαίρονται τὰ πόδια τὸν δικό τους ὀργασμὸ
ὁ νοῦς τὴν ἀμεριμνησίαν διαίτης
τὰ μάτια τὴ συγκίνηση ἐπιστροφῆς στὰ γνώριμα
ὅσο κι ἂν εἶναι πάντα οἱ διερχόμενοι
κάποιοι ἄλλοι.

Sydney - Ashfield 5-5-93

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΧΡΟΝΟΥ

Περασμένα - ξεχασμένα!

(λαϊκή ρήση)

Θέλουν νὰ ποῦν πῶς ὅσα πέρασαν
 πῆγαν χαμένα,
 μὰ ποιὸς Θεὸς θὰ τὴν ἄντεχε
 τόση ματαιότητα!
 "Ὅ,τι συν-έβη κάποτε δὲν κινήθηκε
 μόνο του
 στὴν τροχιά τοῦ κόσμου·
 ἦταν μέρος ἐνὸς προγράμματος ποῦ
 συνεχίζεται
 καὶ τὰ συμβάντα μένουνε πάντα
 σ' ἄλλη διάσταση συμβαίνοντα
 ἀδιάφορο κάθε φορὰ ποῦ πρέπει
 νὰ προσκυρωθοῦν
 δημιουργώντας τὴ σκιά τοῦ Ἀχρονου.

Sydney - Ashfield 8-5-93

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΗ ΠΡΟΓΝΩΣΗ

Φέτος δὲν φαίνεται ν' ἀνθίσουν τριαντα-
φυλλιᾶς
καθὼς ὁ χρόνος ἄρχισε μὲ δίσεκτες
μέρες
κι οἱ σκιᾶς τῶν πραγμάτων πέφτουν
ὑπέρογκες
στὰ σπασμένα μου νεῦρα.

Sydney-Ashfield 14-5-93

TAKE OFF

Τὸ πράσινο χορτάρι ποὺ πλαισιώνει
τὴν πίστα τοῦ ἀεροδρομίου
κυματίζει στὸν πρωινὸ ἀναπάντεχο ἥλιο
τοῦ φθινοπώρου
ἀλλὰ δὲν εἶν' ἀπὸ ἀεράκι τοῦ βουνοῦ
ἢ τῆς θάλασσας,
εἶν' ἀπ' τὶς μηχανὲς τοῦ ἔτοιμου ν' ἀπο-
γειωθεί ἀεροπλάνου.
Σήμερα βέβαια δὲν ἐντυπωσιάζει
κανένα
μιὰ τέτοια λεπτομέρεια ρουτίνας καθη-
μερινῆς,
πρὶν χρόνια ὅμως ποὺ οἱ μηχανὲς
ἦταν λιγότερο φιλικὲς μὲ τὸν ἄνθρωπο
οἱ τρομαγμένες ψυχὲς ἐπιβατῶν καὶ
πληρώματος
θὰ πρέπει ἀσφαλῶς νὰ λαχταροῦσαν
σὰν τὸ χορτάρι τῆς πίστας
στὴν ἀπογείωση.

Sydney-Brisbane 15-5-93

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ

"Όλοι οί άνθρωποι δὲν περπατοῦν
 μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ
 μήτε σκέφτονται ἢ χαμογελοῦν
 μὲ τὸν ἴδιο τρόπο,
 κι ὅμως ἐλπίζουν πάντα
 σὲ κάποια σύγκλιση
 ποὺ θὰ διευκολύνει νὰ φανεῖ
 πίσω ἀπὸ τὶς διαφορὲς
 τῆς ἀπέραντης ποικιλίας
 τὸ ἴδιο ἀνθρώπινο πεπρωμένο
 ἀνέκαθεν αἰνιγματικὸ
 διηνεκῶς ἀμετάφραστο.

Sydney - Redfern 18-5-93

ΣΦΑΙΡΕΣ ΑΔΕΣΠΟΤΕΣ

Φτάνει νὰ ἐγκαταλείψεις γιὰ λίγο
τὸν ἰδιωτικὸ σου χῶρο τὸν ὀργανωμένο
ὅπου ἔμαθες νὰ κατανέμεις τὸν χρόνο
μὲ τὶς θλίψεις ἢ τὶς χαρὲς
ὅπως ἀκριβῶς τὰ ἐπιπλα στὸ κάθε
δωμάτιο
κι ἀμέσως ἀποδιοργανώνεσαι ἀκαριαίως
σὰν κρανίον
καταδιωκόμενου ληστοῦ
ποῦ τοῦ τίναξαν τὰ μυαλὰ στὸν ἀέρα
οἱ δὴθεν ἀδέσποτες σφαῖρες
τῆς ἀστυνομίας.
Περνᾷς τὸ πάρκο καθὼς ἤδη ἔχει βραδιάσει
κάποιοι φορητοὶ φανοστάτες
πᾶνε νὰ σὲ προφυλάξουν ἀπὸ
λακκοῦβες ποὺ δὲν πρόλαβε νὰ κλείσει
τὸ ἐργοτάξιο·
κι ὅμως κανένας δὲν μπορεῖ νὰ σὲ
προστατέψει
ἀπὸ τὰ σπηλαιώδη ἀνοίγματα
στὸ δικό σου στῆθος
ἔτσι ποὺ ἀκοῦς τὸ τραῖνο ν' ἀπομακρύνεται
ἀργὰ
καὶ νὰ χτυπιέται ρυθμικὰ στὶς ράγιες
σὰν ὄγκος ἀπὸ παληοσίδερα
σὲ τεράστιο σακὶ
σέρνοντας πλῆθος ἀνωνύμων
μ' ἓνα πολὺ ἐπώνυμο καημὸ
πολυώνυμο θάνατο.

Sydney - Redfern 19-5-93

ΧΩΡΙΣ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ

Οἱ μεθυσμένοι παραπατοῦν
καὶ παραληροῦνε
ὄχι γιατί δὲν ἀντέχουν αὐτὸ ποὺ ἤπιαν,
ἀπλῶς ξεφεύγουν ἀπὸ τὴν πεπατημένη
τῆς εὐπρεπείας καὶ λογικῆς
ποὺ τοὺς δίδαξαν
δοκιμάζοντας τὸ περπάτημα ἀπ' τὴν ἀρχή
πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις
τὰ λόγια σὲ συνδυασμοὺς ἀπλῆς χρήσεως
ποὺ θὰ πεῖ
πρώτη φορὰ χωρὶς σκοπιμότητα
ἀνιδιοτέλεια πλήρης.

Sydney - Carss Park 23-5-93

Η ΟΡΜΗ ΤΟΥ ΒΕΛΟΥΣ

“Όσο μεγάλωνα ἔνιωθα νὰ ριζώνει
βαθύτερα μέσα μου
ἡ μαγεία τοῦ ἀλόγου
ἀδιάφορο ἂν τό ’βλεπα σὲ λιβάδι
σὲ χώρους ἱππασίας
ἢ ἀκόμη σὲ πίνακες κοινῶν ζωγράφων.
“Ἐλεγα, θά ’ναι τὸ κατακόρυφο στὴν ὄψη
ποὺ δὲν ἀφήνει νὰ δεῖς ἄλογο σὰν ὑπο-ζύγιο
ἀκόμη κι ἂν ἔχει στὴ ράχη του
φορτίο ἢ ἀναβάτη.
“Ἄλλοτε πάλι ἦταν τὸ συλλογισμένο μάτι
ποὺ δίνει τὴ βεβαιότητα νοητικοῦ διαλόγου
κι ἂς μὴν ἔχει ἀρθρωθεῖ ποτὲ ἀπὸ ἄλογο
ὄχι μονάχα λέξη καμία
ἀλλ’ οὔτε θορυβώδης ἀνασασμὸς
σὰν προσπάθεια ἐπικοινωνίας.
‘ Ἀργότερα βλέποντας χαῖτες ν’ ἀνεμίζουν
σὰν δασωμένες ὀροσειρὲς ἐν κινήσει
καθὼς τρέχαν μαζὶ πέντε ἄλογα ἀδέσποτα
ἔτσι ποὺ νὰ νομίζεις πὼς ἔβγαινε τὸ καθένα
μέσ’ ἀπ’ τὴν πύρινη πνοὴ τοῦ ἄλλου
κατάλαβα πὼς εἶναι ἡ ὁρμὴ τοῦ βέλους
ποὺ κάνει τὴν ψυχὴ μου ἀδελφὴ τοῦ ἀλόγου.

Sydney · Redfern 24-5-93

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΟΣ ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ

‘Η Γ’ εὑρεσις τῆς κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου
(Ἡμερολόγιον)

Δὲν φτάνει πού τό 'χασε μιὰ κι ὄξω
νωπὸ τὸ κεφάλι τοῦ ὁ Τίμιος Πρόδρομος
θύμα Αὐτοκρατορικῆς ἀναλγησίας
ἔπρεπε κι ὡς κρανίον νὰ χάνεται
κάθε τόσο
καὶ νὰ ἐπανευρίσκεται κατανυκτικῶς
συνεχίζοντας τὸν ἀποκεφαλισμὸ
ἀπὸ τόπο σὲ τόπο
ὥστε νὰ μὴν ἡσυχάσουν οἱ συνειδήσεις
πού πίστεψαν
ὅτι ἡγγικεν ὅπως εἶχε κηρύξει
ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Sydney - Redfern 25-5-93

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Δὲν ἔχουν περάσει πολλὰ χρόνια
 πού δέσποζε σεμνὰ στὴν Προποντίδα
 τὸ πρόσωπο γηραιοῦ Ἱεράρχη
 καθὼς εἶχε τὴν ἀρχαϊκότητα τοῦ Μωυσέως
 τοῦ Ἰωάννου τὴν τρυφερότητα
 τὸν ζῆλο Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἦταν γεμάτη χιοῦμορ ἡ σχέση του
 μὲ τὸν Θεὸ
 γεμάτη οἰκτιρμούς καὶ κατανόηση
 ἡ σχέση του μὲ τὸν ἄνθρωπο,
 ποτὲ ἄλλωστε δὲν πίστεψε πὼς ἡ ἁμαρτία
 μποροῦσε νὰ ἔναι ἡ τελευταία λέξη
 στὸ σύντομο βίο.

Κάποτε εἶδε ὄνειρο πὼς λειτουργοῦσε
 καὶ στὸ «ἐν πρώτοις» ἄλλαξε ριζικὰ
 τὸ τυπικὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν τάξη:

Ἀντὶ νὰ μνημονεύσει τὸν Πατριάρχη
 στερεοτύπως
 ἄρχισε κατανυκτικὰ
 νὰ ὑψώνει ἄνθη ἀπ' τὸ πανέρι
 λέγοντας μὲ φωνὴ τρεμάμενη
 «Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ρόδου
 μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἴου
 τοῦ κρίνου, τοῦ χρυσάνθεμου
 τοῦ ὑακίνθου, τοῦ βασιλικοῦ...»

Sydney - Redfern 25-5-93

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Κοιτᾷς μορφές πού καθήλωσε τὸ φῶς
σὲ μιὰ ἐπίπεδη ἐπιφάνεια
κι ὅμως ἐκεῖ καταποντίζεσαι
μὲ θλίψη ἀποσιωπημένη
στὸ χρόνο πού δραπέτευσε
ὅσο πιὸ γρήγορα μποροῦσε
ἀπ' τὶς σελίδες τοῦ ἡμεροδείχτη.
Προσπαθεῖς ν' ἀναστήσεις μὲ τὸ φιλὶ
τῆς ζωῆς
μνηῆμες λιπόθυμες πού πάλεψαν νὰ
ἐπιζήσουν
σ' ἓνα ἡμίφως προστατευτικὸ
ὅπως τὸ συνομήλικό χαρτὶ πού ξεθωριάζει
ἐνῶ τὰ σώματα τῶν εἰκονιζομένων
ἔχουν γίνει γυμνὰ ὀνόματα
καθὼς ἀποδεσμεύθηκαν ἐγκαίρως
ἀπὸ κάθε σχῆμα
μιὰ κι ὁ Θεὸς εὐδοκεῖ νὰ λύνει πάντα
ὁδύνας πεπεδημένων.

Sydney · Redfern 27-5-93

ΡΥΤΙΔΕΣ

Τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο εἶναι μιὰ
ἐπιφάνεια
ὄχι λιγότερο ρευστὴ καὶ κυματόεσσα
ἀπ' ὅποιαδήποτε ἐπιδερμίδα νεροῦ.
Θὰ περίμενε κανεὶς φυσικῶ τῷ λόγῳ
νὰ σβύνουν ἀμέσως οἱ πτυχώσεις
καὶ χαρακιές
ἀπ' τοὺς ἐπιτιθέμενους ἀνέμους
ἢ τὰ ἐμβολίζοντα αἰχμηρὰ
ὅσο γρήγορα ἐπανέρχονται στὴν
προηγούμενη ἰσορροπία
οἱ ὑγρὲς ἀντιστάσεις.
'Επειδὴ ὅμως ὁ κανόνας ἀνατρέπεται
στὴν ἀνθρώπινη ἐπιδερμίδα
τοῦλάχιστον ἄς ρωτήσουμε:
ποιὸς θὰ μᾶς ἐξηγήσει τὸν νόμο
τῶν ρυτίδων;

Sydney-Redfern 30-5-93

ΠΑΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐμεῖς ποὺ ὀνομάσαμε Λόγο τὸν Θεὸ
καὶ Θεὸ τὸν Λόγο
μὴν ἐπιτρέψουμε στὴ χυδαιότητα
νὰ ὀδηγήσει τὸν λαὸ
σὲ βέβηλη ἀφασία·
γιατὶ ἐν τέλει ἡ Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ
ἐντοπίζεται
στὴ γλώσσα τοῦ ἀνθρώπου.

Sydney - Redfern 1-6-93

Τώρα τὰ βλέπεις ὅλα θέλοντας καὶ μὴ
 ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ἐξ ἀποστάσεως,
 μιὰ ἐπὶ τέλους κυριολεξία πού
 δὲν ἔχεις λόγο νὰ φοβᾶσαι
 μήτε νὰ μετατρέψεις μὲ τὴν πρώτην
 εὐκαιρία

σὲ πονηρὴ μεταφορά.

Εἶναι ἄλλωστε ἴσως ἡ μόνη περίπτωση
 πού ἐνῶ ἀνεβαίνεις κι ἀπομακρύνεσαι
 δὲν ζητᾷς ν' ἀποφύγεις ἢ νὰ ξεχάσεις
 ὅσα ξεπέρασες.

Ὅλα τὰ νοσταλγεῖς ἐντονώτερα
 ὅσο ψηλότερα ἀνεβαίνεις
 καθὼς οἱ αἰχμηρὲς γραμμὲς τῶν στερεῶν
 παίρνουν πολὺ ἀπ' τὴ ρευστότητα τοῦ σύννεφου
 κι οἱ ἀντιθέσεις πού σοῦ πλήγωσαν
 τὴν εὐαισθησία
 ἀμβλύνονται σὲ ὀρίζοντες ἡπιώτερους.

Sydney · Bangkok 9-6-93

ΟΜΦΑΛΟΣΚΟΠΙΑ

Νὰ μεγαλύνεις τὸν τόπο σου
καὶ ν' ἀνήκεις στὴν ἐποχὴ σου
ἰδοὺ τὸ ζητούμενο γιὰ τὸν ἄνθρωπο
πού διαθέτει φιλότιμο καὶ ταυτότητα.
“ Ἄν δὲν πιστέψεις στὸ χῶμα πού ρίζωσες
προδίδεις τὸ σῶμα
ὅλης τῆς κτίσεως
καὶ πουθενὰ δὲν θὰ τὴν ἀγγίξεις
τόσο δημιουργικὰ
ὅσο ἐκεῖ πού τὴν γνώρισες μήτρα.
Στὸ βαθμὸ πού δὲν σκέφτηκες ν' ἀπορρίψεις
τὸ μέτωπο καὶ τὰ χέρια σου
ἀκόμη κι ἂν εἴσαι ὁ πιὸ δυσειδὴς
ζεκίνα πάντα ἄφοβα ἀπ' τὸ δικό σου σῶμα
καὶ νὰ τὸ ζέρεις
πῶς τότε μόνο θὰ μιλάς γιὰ τὰ
ἀνθρώπινα δικαιώματα
μὲ πανανθρώπινο τρόπο.
Διεθνισμὸς τιμιώτερος δὲν ὑπάρχει
ἀπὸ μιὰ τέτοια ἱερὴ ὀμφαλοσκοπία
κι ἃς φρόντισαν νὰ τὴν δυσφημίσουν
οἱ δημαγωγοὶ
ὥς στεῖρο τοπικισμό.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 11-6-93

MORATORIUM ΥΠΝΟΥ

Τὰ σεντόνια πού σέ τυλίγουν ὑποκρινόμενα
 μιὰ ἔσχατη θαλπωρὴ
 δὲν εἶναι τόσο ἀκίνδυνα
ὅσο κι ἂν πρὸς καιρὸν ἀκινήτοῦν
 σὲ μιὰ λευκὴ ὀρίζοντιο.
Ἡ ἀφρισμένη θάλασσα πού σέ κυνήγησε
ὅλη τὴ μέρα ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι
τὸ ξέρεις πὼς δὲν ἀναχαιτίζεται
ἀπὸ πόρτες καὶ παράθυρα
μηδενικὲς ἀντιστάσεις - τζάμια
 καὶ μεντεσέδες.
Καιρὸς λοιπὸν νὰ συμβιβαστεῖς
σ' ἓνα moratorium ὕπνου
μὲ περιοδικοὺς ἐφιάλτες
περιφερόμενες ἄτακτα πυγολαμπίδες
ἀμφίβολο χαλάρωμα
 σ' ἓνα γκρίζο ὄνειρο.

Ρόδος (Rodos Palas, 113) 12-6-93

ΣΠΟΥΔΗ

Ἦς τον νὰ λέει ὅ,τι θέλει
ἄς τον νὰ κάνει ὅ,τι θέλει
νομίζοντας ὅτι μπορεῖ
νὰ μᾶς παραπλανήσει.
Μέτρα μονάχα προσεκτικὰ
τὶς χαρακιὲς στὸ πρόσωπο
τὶς σκιὲς στὸ βλέμμα του
ποὺ τρέχουν νὰ ἐξαφανισθοῦν
σὰν πουλιὰ τρομαγμένα
καὶ θά'χεις σχεδὸν ἀπαραχάρακτη
τὴν εἰκόνα
τῆς μεταμφιεζόμενης ψυχῆς του.

Ρόδος (Ρόδος Παλάς, 113) 13-6-93

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Κάθε καπέλλο κι ἕνας ἰδιωτικὸς οὐρανὸς
κάθε κεφάλι καὶ μιὰ διαδικασία
ἐντεινόμενης μοναξιᾶς
ποὺ συνεχῶς ἀπειλεῖ νὰ ὀλοκληρωθεῖ
σὲ καθολικὸ ὀλοκαύτωμα.
Μᾶς χλευάζουν οἱ πέτρες ποὺ ἀνασαίνουν
ἐλεύθερα στὴν ξερολιθιά
τοῦ παρακείμενου ἀμπελώνα
τὰ εὐρύστερνα παράθυρα
τοῦ νεότευκτου Πανεπιστημίου
ποὺ δὲν διανοήθηκαν νὰ κομματιάσουν
τὴν ριγῶσα θεά
πρὸς τὸν συνεχόμενὸ κυματισμὸ
καὶ πίσω ἀπ' τὸν ὀρίζοντα
τοῦ γαλάζιου πελάγους.

Balamand 18-6-93

ΓΡΗΓΟΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΝΥΞΗ

Ἐκτεταμένο βραχῶδες ὕψωμα
τὸ τοπίο
μὲ ἀλλεπάλληλες προσπάθειες κορυφώσεως
ἀλλὰ καμιὰ κορυφή
ἐκφράζει μᾶλλον γρηγοροῦσα κατάνυξη
παρὰ κάποια μορφή παγιωμένη
ποὺ θὰ ἐπέτρεπε νὰ τὸ ποῦμε βουνό.
Τοῦ Πανεπιστημίου Balamand
τὰ συγκροτήματα
καθὼς μυρίζουν σχήματα καὶ ἀέρα
νεόκοπου σώματος
ὕφίστανται τῇ ραδιενεργῇ ἀκτινοβολίᾳ
ἀπ' τῇ συνεχιζόμενῃ λιτανείᾳ
τῶν ἀναρίθμητων Μοναχῶν
ποὺ ἀναπαύονται ἐν Κυρίῳ ἀπὸ τὰ μέσα
τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος
στὰ εὐλαβῶς συντηρούμενα κτίσματα
ἀρχαίας Μονῆς τῆς Θεομήτορος
ἄλλοτε Ρωμαιοκαθολικῆς καὶ σήμερα Ὁρθοδόξου.
Στοὺς πρόποδες ἡ Μεσόγειος ἐξακολουθεῖ νὰ
πειραματίζεται
σὲ νέους ἀσταθεῖς συμβιβασμοὺς μὲ τὴν ἀκτὴν
ἐνῶ στὸ βάθος ἡ Τρίπολη σαστισμένη
ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ τὰ ἐρείπια
τοῦ ἐθνοκτόνου πολέμου
μοιράζεται τὸ πένθος μὲ τὴν
πολύπλαγκτη Ἀρχόντισσα Βηρυτό.

Balamand 20-6-93

ΣΥΜΒΑΣΗ ΥΠΟΝΟΜΕΥΜΕΝΗ

Μιλᾷς μὲ τὴ σχεδὸν αὐτονόητη βεβαιότητα
τοῦ ὡς ἐάν
ποὺ διαρκῶς σοῦ ἐξασφαλίζει μιὰ ὑποτιθέμενη
ταυτότητα
ἀλλὰ στὸ βάθος γνωρίζεις ὅτι κάθε στιγμή
ποὺ περνᾷ
δὲν ἦταν κάποιος οὐδέτερος χρόνος
ποὺ διέρρευσε ἀνωδύνως·
ἦταν δικὰ σου κύτταρα ποὺ φυλορρόησαν
κι ἕνας Καιάδας ἀδυσώπητος καταβροχθίζει
ὅλο καὶ περισσότερη ἔκταση
τοῦ ἀναπαλλοτρίωτου κορμιοῦ σου.

Balamand 21-6-93

Η ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΙΑΜΑΤΩΝ

Κάθε μορφὴ ἀναπηρίας θεραπεύεται
μόνο στὰ ὄνειρα
ἐκεῖ μάλιστα ἡ ἀποκατάσταση
εἶναι πανηγυρική·
ὄχι ξυλοπόδαρα
πλαστικά δόντια
γυάλινα μάτια
κάθε εἴδους μεταλλικά ἐξαρτήματα.
Τὰ ὄνειρα βδελύσσονται τὸ ψεύτικο
ὅπως ὁ διάβολος τὸ λιβάνι,
ἐν τούτοις οἱ πολλοὶ θεωροῦνε τ' ὄνειρο
τὸ ὀλοκληρωτικώτερο ψέμα.

Balamand 21-6-93

ΜΕΡΙΚΗ ΑΜΝΗΣΙΑ

Οἱ ἄνθρωποι πεθαίνουν πρὶν
ἀπ' τὰ τραγούδια.
Ἔτσι μιὰ μέρα πολλοὶ θὰ τραγουδοῦν
χωρὶς νὰ θυμοῦνται ὄνομα κανένα.

Balamand 22-6-93

Η ΔΕΣΠΟΤΕΙΑ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ

Ἄν πάψει νὰ ὑπάρχει ἡ διακινδύνευση
τῶν συγκινήσεων
θὰ πρέπει νὰ φοβούμεσθε μήπως μεταβληθοῦμε
ὄχι μονάχα σὲ θαυματοποιούς τοῦ τεντωμένου
σχοινιοῦ
ποὺ δὲν γνωρίζουν πτώση μήτε ἀνάσταση
ἀλλὰ καὶ σὲ θύματα ἀδέξια
μαρμαρωμένης κράμπας
καθὼς μεταβαίνει μὲ νομοτέλεια
ὠρολογιακῆς βόμβας
ἀπὸ πόδι σὲ πόδι
ἀπὸ πλευρὸ σὲ πλευρὸ
δείχνοντας τὸν βαθμὸ ποὺ καταδιώχθηκε
τὸ ζωντανό μας αἷμα.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 25-6-93

ΣΠΕΤΣΕΣ

Κυρίαρχο στοιχεῖο γιά ἐξοικείωση
ὁ λυρισμός τοῦ τοπίου
πού κάνει τήν ἀτμόσφαιρα νά ἐγκυμονεῖ
θεοφόρα φαντάσματα.
Τά ἐν συνεχείᾳ συνήθη βιώματα
στούς κοινόχρηστους χώρους τοῦ ξενοδοχείου
οἱ γαστριμαργικῆς εὐεξίας τῆς ψαροταβέρνας
καθώς καί οἱ ἀδιακρίτως θωπεύουσες
αὔρες τῆς ἀκτῆς,
σχόλια ἀξιομνημόνευτα ἀλλά δευτερεύοντα
στή δεδομένη ἐκ τῶν προτέρων
κυρία πρόταση.

Σπέτσες (Spetses Hotel) 26-6-93

Ο ΔΕΙΧΤΗΣ

Τώρα πιά ἔρχεσαι στὴν Πόλη
γιὰ νὰ ψωνίσεις ἀσημικὰ
καὶ προσπαθεῖς ἀπὸ τὰ σχήματα
 ποὺ σοφίζονται ἀκόμη
 τὰ χέρια κι ἡ ψυχὴ τοῦ τεχνίτη
νὰ μετρήσεις πόσο κουράγιο ἔμεινε
 στὸν ἀφελληνισμένο τόπο
ποὺ κάποτε στάθηκε ἡ Μήτηρ τοῦ Γένους
 ἡ Ἀρχοντιά τῆς Φυλῆς.

Φανάρι 1-7-93

ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑ

Ἡ ἐξωστρέφεια εἶναι κι αὐτὴ
μιὰ Βαβυλώνιος αἰχμαλωσία.
Καθὼς ἀσυναισθήτως παρασύρεσαι
ἀπὸ τοπίο σὲ τοπίο,
ἐκδαπανᾷσαι μακριὰ
σὰν Ἄσωτος Υἱὸς
ἀπ' τὸ συνεκτικό σου κέντρο
τὴ σιωπὴ σου.

Χαλκιδικὴ (Καλούτσικο) 9-7-93

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Δὲν θέλω πάλι ν' ἀνακρίνω τὰ πράγματα
μὲς στὸ δωμάτιο
γιατ' εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ βρεθῶ
μπροστὰ σὲ νέες ἐπικίνδυνες
ἐκμυστηρεύσεις.

Κάθε λεπτὸ μὲ τὰ πράγματα
εἶναι μιὰ ἐπώδυνη ἀναμέτρηση,
ιδίως ὅταν ξέρεις ὅτι οἱ συζυγίες
ποὺ γίνονται καὶ διαλύονται σὲ
τοῦτο τὸ χιλιοπατημένο ἐμβαδὸν
δὲν εἶχαν διάρκεια κατ' οὐσίαν
μακρότερη

ἀπ' ὅση τὰ βήματα στὸ ταγκὸ
μπροστὰ καὶ πίσω.

Τὸ ἂν κατορθώνουν νὰ μᾶς παραπλανοῦν
τὰ ρολόγια
εἶναι γιατί ξεκουρντίζονται διαρκῶς
παρὰ τὶς συνεχεῖς βελτιώσεις
κι ἔτσι ποτὲ δὲν γνωρίζουμε
τὴν ἀλήθεια τῶν σχέσεων.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 14-7-93

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΑΠΟ ΣΥΝΝΕΦΟ

Εἶσαι μιὰ αὔρα ἀπρόβλεπτη
μέσα στὸν καύσωνα
μιὰ ξαφνικὴ βροχὴ
στὴν ἀνομβρία.

Εἶσ' ἓνα δειλινὸ δῖχως τίποτε
πένθιμο
θλιμμένο μεσημέρι στὴν καρδιά
τῆς "Ανοιξῆς.

Εἶσ' ἓνα κομπολόι ἀπὸ τελεῖες
καὶ θαυμαστικά·
κι ἐν τούτοις ἓνα σύννεφο
παντοῦ τὸ τέλος σου.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 15-7-93

ΤΟ ΔΙΚΟΠΟ ΜΕΤΡΟ

Εἶναι ἀπαραίτητο ὄχι μόνο στὴ δράση
γιὰ νὰ μὴ φθάσουμε στὴ θεομίσητη ὕβρη.
Ἀπαραίτητο εἶναι καὶ στὴν ἐπιφύλαξη
γιὰ νὰ μὴν περιπέσουμε
στὴ δυσσεβῆ ἀκηδία
ποὺ κατ' εὐφημισμὸν ὀνομάζουμε
μετριοπάθεια.

Ἀθήνα - Κων/πολεις 28-7-93

Ο ΓΕΝΝΑΙΟΣ

Εἶν' αὐτὸς ποὺ δὲν λογάρισε ποτὲ
 ποιοὶ τοῦ χρωστοῦν καὶ πόσα,
αὐτὸς ποὺ καθὼς ξυπνᾷ κάθε πρωὶ
 δὲν ψάχνει γιὰ τ' ἀπομεινάρια
 τῆς προηγούμενης μέρας
ἀλλὰ προκαλεῖ ἐκ νέου τὸν ἥλιο
σὲ μονομαχία χωρὶς προηγούμενα.

Φανάρι 1-8-93

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ

Ἵγρὴ μορφὴ τῆς ψυχῆς
 ποὺ λιώνει αἰφνιδίως
μπροστὰ στὴν ἄδικη σκληρότητα
ἢ κάτω ἀπ' τὸ βάρος ἀσήκωτου
 ὄγκου,
σὰν τὸ σῶμα ἀνήλικου παιδιοῦ.

Ἀθήνα - Μαδρίτη 3-8-93

ΑΠΩΛΕΙΕΣ

Χάσαμε τὸν Θεὸ ἀνάμεσά μας
ὅπως χάνει κανεὶς τὰ γιαλιά του
ἢ τὸ κέφι του.

Πόσο ὅμως ἀντέχει κανεὶς
χωρὶς γιαλιά
καὶ δίχως κέφι;

Κι ὅσο γιὰ τὴ διαφορὰ τῆς ἀπώλειας
ἄς κρίνουν οἱ φιλότιμοι
κι οἱ νουνεχεῖς.

Santiago de Compostella 13-8-93

ΑΕΡΑΣ ΚΑΙ ΦΩΣ

Φεύγει ὁ ἀέρας παίρνοντας μαζί του
ὅσα δὲν μπόρεσαν ν' ἀντισταθοῦν.
Φεύγει τὸ φῶς νὰ κυνηγήσει
κι ἄλλοῦ σκοτάδια.
Μόνο οἱ πέτρες κι οἱ νεκροὶ δὲν φεύγουν
ξέροντας πῶς στὸ τέλος θὰ γίνουν
ἀέρας καὶ φῶς.

Santiago de Compostella (Ἰσπανία) 14-8-93

Πολλαπλασιάζονται οί στιλπνές ἐπιφάνειες
κι οί ἀντανακλάσεις δημιουργοῦν ψευδαισθήσεις,
ἐπικίνδυνη ἐπένδυση καθὼς δὲν ἐπιτρέπει
ἀκριβὴ ὑπολογισμό τῶν ἀπόντων
ἐπὶ καιρο μνημόσυνο τῶν νεκρῶν.

Sydney - Redfern 24-8-93

ΑΥΤΟΤΙΜΩΡΙΑ

Θλίβομαι ἄρρητα πού μέ τὰ πολλὰ ψέματά μου
σ' ἔκαμα νά ὑποδουλωθεῖς στὰ φαντάσματα.
Καί τώρα πού Σοῦ λέω τήν ἀλήθεια
Ἐσύ γνωρίζεις πιά μόνο τή γλώσσα
τῶν φαντασμάτων.

Sydney - Redfern 26-8-93

Η ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

« Η ποίηση μπορεί νὰ τὰ βολεύει μὲ μισόλογα. »

Κ. Ταχτσῆς

“ Ἄν οἱ κουβέντες μας εἶναι σύντομες
 κι ὄχι βέβαια μισές
εἶναι γιατί δὲν ζήτησαν νὰ ἐξαντλήσουν
 μὲ βέβηλη λαιμαργία
 τὸ ἀνεξάντλητο.
Κανένα στόμα δὲν μπόρεσε νὰ χωρέσει
 μήτε ὅλη τὴ δίψα
 μήτε τὴ δροσιὰ
 ποὺ συντηρεῖ ἡ πηγὴ γιὰ τοὺς ἐπόμενους
 τῆς σειρᾶς.
Κι ὅσο γιὰ τὴν ἀλήθεια
 ἂν τὴν λέμε ὀλόκληρη,
ἔχουμε μάρτυρες τοὺς χρησμούς
 καὶ τὰ Μαντεῖα.

Sydney-Carss Park 29-8-93

ΤΟΠΙΑ ΣΙΓΗΣ

Ἐπὶ-δείξῃ, ὁ πῖθ' ἐπικίνδυνος τρόπος
νὰ προσεγγίσῃς μυθικὰς ἀλήθειαις
νὰ δείξῃς τοπία σιγῆς.
Παραπλανᾷ μὲ νόθο φῶς τοὺς ἀφελεῖς
ἀπομακρύνοντας διαπαντός
τὴν πιθανότητα ἐλλάμψεως·
κι ἂν τὸ σκοτάδι γίνῃ σύστημα
ἀκατανίκητο
χλευάζει ἀτιμωρητὶ τὴν ψυχὴν σου.

Sydney - Carss Park 29-8-93

ΕΚΠΤΩΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

*Ποιὸς εἶπε τ' ὄνομα τῆς αὐριανῆς ἡμέρας
χωρὶς τὴν ἀνοικτὴ κραυγὴ τοῦ δολοφονημένου;
Ἄρ. Νικολαΐδης*

Αὐτὴ ἀκριβῶς θὰ πρέπει νά 'ναι
 ἡ βαθύτερη τύψη
τὸ νὰ ξέρουμε ὅλοι ἐκ τῶν προτέρων
 πῶς μήτε ὁ δόλος
 μήτε ὁ φόνος δὲν θὰ λείψει
ἀπὸ τὴν κληρονομημένη προσποίηση
 στὴν ἔκπτωτη πολιτεία.
Ὡστόσο οἱ ὄφεις παραμένουν φρόνιμοι
 ἀκέραια τὰ περιστέρια
καθὼς ἐπίσης τὰ δειλινὰ καὶ τὰ χαράματα
 μονίμως αἰνιγματικὰ
ἐπιτείνοντας τὴν ὀδύνη τῶν γρηγορούντων
 καὶ ναυτιλλομένων.

Sydney - Redfern 2-9-93

ΑΛΗΤΗΣ

Μὲ τὰ μάτια του ξεχασμένα
στὶς βιτρίνες
ἐπιστρέφει πρωινὲς ὥρες σὲ δωμάτιο
ύγρὸ καὶ πυρπολημένο
ἀπὸ τὶς ἐκτονωθεῖσες ἐπιθυμίες
προηγούμενων ἐνοίκων·
κι αὐτὸς δὲν θὰ γίνῃ πιστευτὸς
ἂν κηρύξει τὴν ψυχὴ του σὲ κατάστασι
ἐκτάκτου ἀνάγκης.

Sydney-Redfern 2-9-93

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΔΙΛΗΜΜΑ

Ποιὸς θὰ τοῦ πεῖ τοῦ φρόνιμου
ποῦ πρέπει νὰ τραβήξει
Ποιὸς θὰ τοῦ πεῖ τοῦ ἄφρονα
ποῦ πρέπει νὰ σταθεῖ!

Sydney - Ashfield 8-9-93

ΕΞΑΛΛΑΓΗ

« Ἡ πλῆξζι ἀπὸ τῆς πτυχῆς τῶν ρούχων
καταφεύγει στὰ κουφώματα. »

Ν. Γ. Πεντζίκης

Ἔτσι ἀκριβῶς γίνεται ἡ μετατόπιση τῶν βαρῶν
στὸν τυραννισμένο μας κόσμος:
ἐκεῖ ποὺ λὲς πάει νὰ ἐξαντληθεῖ τὸ πένθος
καθὼς τὸ εἶδες σαρκωμένο σὲ διερχόμενη σκιά,
διαπιστώνεις ξαφνικὰ πὼς ἔχει
μεταπηδήσει
στὸν ἀπέναντι τοῖχο
ἀπλώνοντας κι ἐκεῖ χρώματα μουντὰ
ἀνοίγοντας καινούργιες ὀχληρὲς
συναισθηματικὲς ἐκκρεμότητες.

Sydney - Redfern 8-9-93

ΔΙΠΛΟ ΣΗΜΕΙΩΤΟΝ

*Μιά λάμπα εἶναι πῶς πονετική
ἀπ' ὅλο τὸν οὐρανό.*

Τ. Λειβαδίτης

Καθὼς εἶναι κοινόχρηστος καὶ στερεωμένος
γίνεται ἀναξιόπιστος ὁ οὐρανός
χώρια ποὺ τὸν κάνουν συχνὰ ἀποτρόπαιο
τὰ σύννεφα κι οἱ δικές του καταιγίδες.
Ἡ φτωχὴ λάμπα ἀντιθέτως μὲ τὸ μετρημένο
πετρέλαιο
καὶ φυτίλι
παρακολουθεῖ σὰν Μανούλα τὴν ἀνάσα σου
ἔτοιμη νὰ ξεψυχήσει κάθε λεπτὸ
διπλὸ σημειωτὸν μὲς στὸ δωμάτιο.

Sydney - Ashfield 15-9-93

ΑΛΛΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Μὴν τὸ ἀγοράσετε αὐτὸ τὸ σπίτι
ὅσο κι ἂν τὸ πουλᾷ ὁ κτηματομεσίτης
γιατὶ σᾶς περιμένουν μέρες ἀβέβαιες
νύχτες τυραννισμένες
ἀφοῦ οἱ νεκροὶ ποὺ τό'χαν κατοικήσει
δὲν ἐννοοῦν ἐπ' οὐδενὶ

νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν.

Πᾶς νὰ κατακλιθεῖς ὁλομόναχος
κι ἀκοῦς στὴν κουζίνα νὰ θορυβοῦν
τὰ σκεύη.

Καθίζεις σὲ παληὰ καρέκλα
σχεδὸν ἐρειπωμένη
κι αἰσθάνεσαι νὰ σὲ κουνᾷ στὰ γόνατα
ἢ πρὸ πολλοῦ ξεχασμένη Μάμμη
ἄγνωστου Ἀγγλοσάξονα.

Παίρνεις τὸ ἀρχαῖκὸ ἀσημένιο κουτάλι
νὰ φᾶς τὸ muesli σου
κι ἀκουμπᾷς τὰ χεῖλη ποὺ ἔλεγαν
προσευχὴ πρὶν νὰ φᾶνε·
ὅμως σὲ κανένα δὲν θὰ μπορέσεις νὰ δώσεις
τὸ φιλὶ τῆς ζωῆς.

Sydney-Ashfield 27-9-93

ΠΡΟΓΟΝΙΚΟΣ ΟΔΥΡΜΟΣ

Δὲν θέλω νὰ τὶς ξέρω αὐτὲς τὶς λέξεις
ἄμιλλα, ἀνταγωνισμός, κέρδος ἢ νίκη.
Δὲν φτάνει ποὺ μοῦ εὐτελίζουν
τὴν ψυχὴ,
μοῦ κλέβουν ὕπουλα καὶ τὸν
ἀδελφό μου
καθὼς τὸν ἐντοιχίζουν μονίμως
στὸ ἀπέναντι
γιὰ νὰ διαιωνίζεται ὁ προγονικὸς
ὄδυρμός·
Ἐκάθισεν Ἀδὰμ ἀπέναντι τοῦ Παρα-
δείσου κλαίων!

Sydney-Redfern 28-9-93

ΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἐσὺ μόνο τὸ ξέρεις πὼς βουλιάζεις...

Μαν. Ἀναγνωστάκης

Καθένας μας τὸ ξέρει πὼς βουλιάζει
ἀσυναισθήτως
σ' ἄγνωστους χώρους σιωπῆς παρθένας
ἀκολουθώντας θέλοντας καὶ μὴ
νυμφαγωγὸ μακάβριο
τὸν νόμο τῆς βαρύτητας.
Ὅμως ἀσφαλῶς αὐτὸς δὲν εἶναι
ὁ τελευταῖος καταποντισμὸς
ἀφοῦ στὴ μνήμη τῶν συνανθρώπων
πάντα μένει
ἔστω καὶ μιὰ χειρονομία ποὺ δὲν λέει
νὰ ξεχασθεῖ
ἂν πράγματι ἀφοροῦσε τοὺς ἀνθρώπους.

Sydney - Redfern 13-10-93

Ο ΛΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΝΘΑΔΕ

«Περιούσιος ὅποιος ἔμαθε ν' ἀκούει τὶς σιωπὲς
καὶ νὰ ἀναγνωρίζει τοὺς ἤχους.»

Μαριάννα Κορομηλᾶ

Καλὰ μᾶς παρηγόρησαν οἱ Μακαρισμοὶ
τοῦ Χριστοῦ
καθὼς μιλοῦν γιὰ πεινῶντες καὶ διψῶντες
δικαιοσύνη
γιὰ κλαίοντες πού πρόκειται νὰ γελάσουν
γιὰ εἰρηνοποιούς πού θὰ κληθοῦν
υἱοὶ Θεοῦ.
Τώρα Ἐσὺ τί ἔρχεσαι νὰ μᾶς θυμίσεις
τὴν τέφρα τῆς σιωπῆς
τὴν ὀρφάνια τῆς ἀπουσίας
τῆς ἐρήμου τοὺς λησμονημένους ἤχους
σὲ μιὰ χαμένη πανσέληνο!

Sydney-Carss Park 15-10-93

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΑΣΥΛΗΤΟΣ

Καθὼς δὲν δυσκολεύονται νὰ σοῦ κλέψουν
μαζὶ μὲ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὸ μυαλὸ
οἱ λέξεις εἶναι ὁ μόνος θησαυρὸς
ποὺ μένει ἀσύλητος
ἀκόμη κι ἂν τὶς χρησιμοποιεῖς
σὲ παραλήρημα.
Κοίτα ὅμως νὰ ἔχουν οἱ λέξεις
ἀρτιμέλεια
ὄχι μονάχα γιὰ τὴ μουσικὴ
ἀλλὰ πρὸ πάντων γιὰ νὰ ἐπαρκοῦν
στὰ κενὰ ποὺ ἀνοίγουν
οἱ καταποντιζόμενοι συνεχῶς
σὲ μικρὲς ἀβύσσους.

Sydney - Redfern 20-10-93

ΣΙΩΠΗ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ

‘Ο λόγος εἶναι κίνηση
ἡ κίνηση εἶναι λόγος
κι ἡ σιωπὴ ἡ μήτρα ποὺ γεννᾷ
καὶ συντηρεῖ
τὸν λόγο καὶ τὴν κίνηση.

Sydney · Adelaide 23-10-93

ΤΟ ΦΕΥΓΑΛΕΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Τί πιὸ ἀπάνθρωπο ψέμα
παρὰ πὼς εἶναι δυνατόν νὰ χαθεῖ
ἓνα χαμόγελο.

“ Ἀν μποροῦσε νὰ συμβεῖ κάτι τέτοιο
ποιὸς θὰ σταμάταγε τὸ κλάμα τῶν παιδιῶν
τὶς διαμαρτυρίες τῶν ἀδικουμένων
τὰ βουβὰ δάκρυα τῶν ἀμήχανων
μπροστὰ στὸ τίποτα;
Οἱ δραστηκώτερες παρεμβάσεις
σὲ ὥρες αἰχμῆς
τῆς πανταχοῦ κυρίαρχης δυστυχίας
ἔχουν πραγματοποιηθεῖ
τὸ δίχως ἄλλο
ἐν ὀνόματι ἐνὸς φευγαλέου χαμόγελου.

Adelaide-Sydney 25-10-93

ΤΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ (B)

Φύσηξε ἕνας ἀέρας ἀσυνήθιστος
στὸ σπῖτι τοῦ νεκροῦ
νομίσανε πὼς ἦταν ἡ ψυχὴ
ποῦ ἀποχαιρετοῦσε,
γι' αὐτὸ τρέξαν καὶ κλεῖσαν τὰ
πορτοπαράθυρα
θυμιάζοντας εὐλαβικὰ τὶς Εἰκόνες
κι ἐν συνεχείᾳ ὅλα τ' ἀντικείμενα
στὰ γύρω δωμάτια.
Θυμῆθηκαν πὼς οἱ γριοῦλες ἔχουν πάντα
δικά τους ζόρκια καὶ γητειές ἀνάμεικτες
μὲ λόγια τῆς Γραφῆς
καὶ δὲν ἡσύχασαν μέχρι ποῦ
τὶς κουβάλησαν ἄρον ἄρον
νὰ λύνουν τὰ κεφαλομάντηλα
μετρώντας τὸ πανὶ
νὰ μουρμουρίζουν προσευχὲς
καὶ νὰ σταυροκοποῦνται.

Sydney - Melbourne 30-10-93

ΜΕΤ' ΕΜΠΟΔΙΩΝ

Γράφοντας ὁ ποιητὴς μετ' ἐμποδίων
κλέβει τὸν χρόνον ἀπ' τοὺς γύρω περίεργους
ὅπως ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἀναγκάσθηκε νὰ κλέψει
σὰν λωποδύτης τὸ ψαμί.
Μὴν περιμένετε λοιπὸν ἐξωτερικεύσεις
πρὸς ἐντυπωσιασμὸν τῆς κοινῆς γνώμης.
'Εδῶ πρόκειται κυριολεκτικὰ γιὰ
συν-ω-μο-σί-α
μόνο ποὺ ὁ ἓνας ἀναζητεῖται νὰ
συνταχθεῖ μυστικὰ
ἀλληλέγγυος ὅχι ἐνάντια στὰ
συμφέροντα κάποιου
ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων
ὅλων ἀνεξαιρέτως
ἀναγνωρίζοντας πῶς ὁ στενότερος βαθμὸς
συγγενείας
ἦταν ἀνέκαθεν ἡ κοινὴ μας ἐνδεια,
ἀσχέτως ἂν δὲν τὸ ξέρουν ἀκόμη
οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Melbourne-Sydney 1-11-93

ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΝΥΧΤΑ

Κεῖνος ποὺ λέει ἐγώ, εἶναι σὰ νὰ λέει
γιὰ μένα ὅλοι οἱ ἄλλοι δὲν ὑπάρχουν
ὅσο κι ἂν ἐκινήθηκαν πρὶν ἀπὸ μᾶς
στοὺς ἴδιους δρόμους ναυαγώντας
καὶ στὶς ἴδιες θάλασσες.
Ἐν τούτοις κεῖνος ποὺ πονᾷ μονάχος
τὸ ξέρουμε πῶς ζεῖ τὸν χρόνον ἄχρονον
μαρμαρωμένο Βασιλιά
κι εἶναι σὰ νὰ μὴν ἄκουσε καὶ
νὰ μὴν εἶδε
πόσοι μαζὶ μ' αὐτὸν πορεύονται
στὴν ἴδια νύχτα.

Sydney · Redfern 7-11-93

ΕΝΑ ΚΟΥΒΑΡΙ

Ὁ πόνος εἶναι ἓνα κουβάρι
δὲν τὸ βλέπεις μήτε ποτὲ
θὰ μπορέσεις νὰ πεῖς
ἀπὸ τί νήματα ἔγινε
πῶς βρέθηκε σφηνωμένο στὸ
στῆθος σου
ἀνώνυμος κι ἀγενεαλόγητος ὄγκος
ὅπως ὁ Θεός.
Ξέρεις μονάχα πῶς κάποιες στιγμὲς
πὺρ εἶσαι ἀπασχολημένος μὲ τοὺς ἄλλους
(ἀδιάφορο ἂν μαγεύεσαι ἢ ἀπλῶς
ἀφαιρεῖσαι)
ἐκεῖ πὺρ πᾶς ὀλότελα νὰ ξεχαστεῖς
νιώθεις σὰν κάποιος ἀπέναντι νὰ τυλίγει
ἓνα ἄλλο κουβάρι
δίδυμο θαρρεῖς κι ἀλληλένδετο
μὲ τὸ δικό σου·
κι ἐδῶ πὺρ τὰ λέμε θαῦμα εἶναι
θαῦμα θεῖκὸ
πῶς ὅσο ἐκεῖνο μεγαλώνει
τόσο μικραίνει στὸ στῆθος σου.

Sydney - Redfern 9-11-93

Ο ΟΜΦΑΛΙΟΣ ΛΩΡΟΣ

Μνήμη Ν. Γ. Πεντζίκη

Τί σχέση μπορεί νά 'χουν ὅλ' αὐτὰ
 πού ἀκοῦς καὶ βλέπεις
μὲ μνημικὲς καταβολὲς ἀνάμεικτες
ἀπὸ ἐπιθυμίες ὄνειρα καὶ φόβους
ἀνεξιχνίαστης πιά ἐποχῆς;
Κι ὅμως ὑπάρχει φαίνεται ἓνας ἴστος
πού τὰ συγκρατεῖ πίσω ἀπὸ τὴν προφάνεια
τῶν συγκεκριμένων κινήσεων,
ἓνας ὀμφάλιος λῶρος πού δὲν ἐπιτρέπει
νὰ μείνει ἀνανταπόδοτη ἡ παραμικρὴ
 γρατζουνιά στὴν *tabula rasa*
μήτε οἱ ἀνεπαίσθητες ἀλλοιώσεις στὰ
 κύτταρα τὰ ἐγκεφαλικά
ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ σκιρτήματα.

Melbourne-Sydney 9-11-93

ΠΥΘΜΟΣ

Εἶναι ἡ μυστικὴ ροὴ τῶν πραγμάτων
 ποῦ δὲν ἀφήνει μιὰ γεύση κυρίαρχη
 νὰ μονοπωλήσει ὅλες τὶς αἰσθήσεις
 μήτε τὴ φαντασία νὰ τερματίσει
 στὸ ἀδιέξοδο τοῦ τετελεσμένου.
Κάθε μονάδα λοιπὸν τοῦ χρόνου μιὰ
 στιγμὴ καινούργια
 ποῦ ἀντιστέκεται στὸ ἀνυπόστατο
 ἐν ὀνόματι τῆς ζωῆς·
 κι ὅποιος δὲν εἶδε ὡς κίνηση
 καὶ τὴ στάση
ἔχει ἀδικήσει λόγῳ μωρίας
 τὸν θεῖο Ἡράκλειτο.

Brisbane-Rockhampton 10-11-93

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΠΙΤΟΜΗ

«Τὸ βλέμμα της δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ παρελθόν.»

Ν. Γ. Πεντζίκη

Συχνά θὰ συναντήσεις τέτοιους ἀνθρώπους
ποὺ ἡ προηγούμενη ζωὴ τους ἀπαίτησε
ὅλα τ' ἀποθέματα

καὶ δὲν τοὺς μένουν ἄλλα περιθώρια
γιὰ παρὸν ἢ γιὰ μέλλον
ἀκόμη κι ἂν τοὺς τό'δινες
τελείως δωρεάν.

Κανονικὰ βέβαια αὐτοὶ οἱ ταλαίπωροι
θὰ 'πρεπε ἀπὸ μόνοι τους
νά 'ταν στραμμένοι μονίμως πρὸς τὰ πίσω,
μὰ ποιὸς θὰ ἐξηγοῦσε στοὺς φιλοπερίεργους
τὰ ἰδιωτικὰ περασμένα
καὶ πῶς θ' ἀποφεύγονταν τὰ πρόσθετα
τροχαῖα ἀτυχήματα;

Γι' αὐτὸ ἡ ταυτότητα περιορίστηκε
στὸ βλέμμα

ἡ ὀλιγάρκεια στὴν ἄκρα σιωπὴ
κι ὅποιος ἐνδιαφέρεται γιὰ στοιχεῖα
περισσότερα

ἅς διαβάσει τὴν ἀβεβαιότητα τῶν
κινήσεων

στὴν πένθιμη στάση ὁλοκλήρου
τοῦ σώματος.

Great Keppel Island 12-11-93

Η ΑΝΤΟΧΗ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ

Στὰ βράχια τοῦ νησιοῦ δὲν προστέθηκαν
νέες ρυτίδες
τὰ ψάρια ἴσως λιγόστεψαν στὸ πέρασμα
τὸ γνωστὸ
ὅμως δὲν παύουν ν' ἀντιστέκονται μὲ τὴν
ἴδια ἐπιμονή
στὸ φονικὸ ἀγκίστρι τοῦ χεριοῦ μας.
Σ' ὁλόκληρο λοιπὸν τὸ σκηνικὸ ἀλλαγὴ
καμία·
μόνο τὰ τοῦβλα ποὺ ἔκαμαν σπονδυλική
στήλη τὸ δρόμο
κι ὁ Derek ποὺ τώρα δηλώνει 75 ἐτῶν.

Great Keppel Island 13-11-93

ΤΥΨΗ ΕΦ' ΟΡΟΥ ΖΩΗΣ

Τὸ ψάρι πού 'πιασες μ' ἀγκίστρι
καὶ σοῦ 'φερε ἀνυπεράσπιστο
ἀκόμη καὶ τὸ δόλωμα πίσω
θά 'ναι μιὰ τύψη πού δὲ θὰ σ' ἀφήσει
ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Θὰ πρέπει νὰ θυμᾶται ἀσφαλῶς
ἢ ἄλλοπρόσαλλη συνείδησή σου
πόσα μπορεῖ νὰ καταβροχθίζει
ἓνας ἄνθρωπος
καὶ τί ἐπὶ τέλους δικαιοῦται ἓνα ψάρι
πού θὰ σὲ κρίνει μαζὶ μ' ὅλα τ' ἄλλα
καὶ μὲ τὴν δοτὴ σιωπὴ του.

Great Keppel Island 16-11-93

ΕΝΑΛΙΟ ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ

«Μετρώντας τὰ κύματα τῆς θάλασσας δὲν
λογαριάζεις τοὺς ἀριθμοὺς ἀλλὰ τὸ ἄπειρο ποῦ
τοὺς χωράει ὅλους.»

Ν. Γ. Πεντζίκης

Δὲν ἤξερε πῶς νὰ ἐξηγήσει τὶς ραβδώσεις
πάνω στὴν ἄμμο
ἐκεῖ ποῦ φαίνεται ὁ βυθὸς στὰ
ρηχὰ τῆς θαλάσσης
καθὼς ἀποσύρονται τὰ νερά.
Ὅμως σὰν ξαναγύρισαν τὰ κύματα
κι ἄρχισαν πάλι νὰ πηγαίνουν καὶ
νά'ρχονται ρυθμικά
σὰν βήματα συρτοῦ Ρεθυμνιώτικου
δὲν δυσκολεύτηκε νὰ διαβάσει ὅλες
τὶς ἐνδείξεις
σ' αὐτὸ τὸ ἐνάλιο καρδιογράφημα.

Great Keppel Island 17-11-93

ΥΜΕΝΑΙΟΣ ΜΥΣΤΙΚΟΣ

Ἡ στιγμὴ στὸ χρόνο δὲν εἶν' αὐτὸ
 ποὺ στὸ χῶρο λέμε κουκίδα.
Εἶναι ἡ μονάδα ἡ πλησιέστερη
 στὸ μηδέν
ποὺ ἄν τὸ ἐρωτευθεῖ καὶ συζευχθοῦνε
 γεννοῦν μαζὶ αἰωνιότητα.

Great Keppel Island 19-11-93

Η ΠΛΗΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ

Ὅμαλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων
δὲν θὰ τὸ φανταζόταν κανεὶς
πὼς τὸ μαχαίρι κι ἡ πληγὴ θ' ἀποτελοῦσαν
περίπτωση φαύλου κύκλου.
Ἐν τούτοις σήμερα κι αὐτὸ τὸ γνωρίζουμε
πὼς δὲν εἶναι πάντα τὸ μαχαίρι
ποὺ προξενεῖ τὴν πληγὴ
ἀλλὰ κι ἡ πληγὴ ποὺ προκαλεῖ
τὸ μαχαίρι
ἂν εἶχε φυτευθεῖ ἀχειροποίητη
στὸ στῆθος τοῦ δολοφόνου
σὲ χρόνο ἀνύποπτο
ἀπὸ κάποιους ἀνερμήνευτους ἴσκιους.

Great Keppel Island 19-11-93

BACKPACKERS

Σ' ένα ταγάρι κουβαλοῦν σιωπηλὰ
ὅλη τὴ δίψα τοῦ δρόμου
ἐλπίζοντας πὼς κι αὐτοὶ ποὺ κινοῦνται
μὲ τροχοφόρα
θὰ πρέπει κατὰ βάθος νὰ φλέγονται
ἀπ' τὸν ἴδιο καημό.
Ἔτσι τολμοῦν νὰ κάνουν σινιάλο
σὲ ἄγνωστους
ζητώντας φιλοξενία συναδέλφου
γιὰ λίγα μόνο χιλιόμετρα,
χωρὶς νὰ ὑποψιάζονται τ' ἀνίδεα
παιδιὰ
πὼς κάποτε ὁ θάνατος σὲ προσεγγίζει
μὲ γελαστὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο.

Great Keppel Island 20-11-93

ΕΛΕΓΕΙΑ ΔΙΣΥΛΛΑΒΗ

*Μὲ τὴν ὁσφρηση ψάχνεις
τὴ μνήμη σου.*

Γιάννης Κοντός

Ἐχθὲς σ' αὐτὴ τὴ θέσῃ φιλιόντουσαν
δυὸ νέα παιδιά.

Σήμερα ἡ ἀνάμνησή τους ὑποψία σκιᾶς
πάνω στὴν ἄμμο.

Great Keppel Island 21-11-93

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΑΓΟΝΑ

“Όλα μπορούσε νὰ τὰ φαντασθεῖ
ὁ ἄνθρωπος ποὺ γνωρίζει τὸν ἄνθρωπο.
Μὰ νὰ σκοτώνεις ἀθώους ἀνυπεράσπιστους
ἦταν ἡ τελευταία σταλαγματιὰ
στὸ ποτήρι.

Great Keppel Island 21-11-93

ΠΩΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΕΝΑ ΜΑΡΤΥΡΑ

«Τοῦ ὁσίου Γελασίου, ποῦ ἄχρι τέλους περιγελοῦσε
τὰ ἄξια γέλωτος τῆς παρούσης ζωῆς.»

Ν. Γ. Πεντζίκης

Ἔτσι συνήθως γίνεται σ' αὐτὸ τὸν κόσμος:

Ἐκεῖνοι ποῦ χρωστοῦν λιγότερα

καὶ διαθέτουν κάποιο φιλότιμο

πληρώνουν χωρὶς στρεψοδικίες

καὶ μνησικαχία

ἀκόμη κι ἂν δὲν αἰσθάνονται

ἔχνος εὐγνωμοσύνης.

Ὅμως ἐκεῖνοι ποῦ χρωστοῦνε πολλὰ

εἶν' ἔτοιμοι νὰ σὲ κάνουν Μεγαλομάρτυρα

καὶ μόνο γιὰ τὸν λόγο

ὅτι εἶχες τὴ δύναμη νὰ περιφρονεῖς

ἐν θυμηδίᾳ τὰ ἀνάξια λόγου.

Great Keppel Island 21-11-93

Περίεργο σκάφος καθὼς λικνίζεται
πλάι σὲ τόσα ἄλλα σχεδὸν ἀδιάφορο
ὅμως ὀλόλευκο σὰν περιστέρι
στὴ γαλήνη τοῦ ὄρμου.
"Ὅλα του θά'ταν σὲ ἀπόλυτη ἁρμονία
ἂν δὲν εἶχε αὐτὸ τὸ ὄνομα
τὸ τόσο ἀταίριαστο μὲ τὴ μορφὴ του
γραμμένο μάλιστα μὲ δυσανάλογα
γράμματα.
Τί φιλοδοξεῖ ν' ἀποδεκατίσει
μέσα στὸ χάος τοῦ ὑγροῦ στοιχείου
ὁ εἰρηνικὸς «Δεκατιστής»;
Τὰ ψάρια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς
ἢ τοὺς καημοὺς τῆς στεριᾶς
ποὺ δὲν εἶναι λιγότεροι;

Great Keppel Island 21-11-93

ΤΟ ΚΕΦΑΛΟΜΑΝΤΗΛΟ

Ἐν τέλει τὸ κεφαλομάντηλο πρέπει νά 'ναι
τὸ ἱερώτερο πανὶ ποὺ ἀκούμπησε
τὸ κορμί σου.

Ἐσφίξε μηνίγγια καὶ μαλλιά
ὅταν φυσοῦσαν ἄνεμοι ἐνάντιοι
στὸ μέσα κι ἔξω πέλαγος.

Ἐστήριξε τὸ κουρασμένο κεφάλι
σὰν κατακόρυφο μαξιλάρι μόνιμο.
Κι ὅσες φορές ἡ μορφὴ σου χρειάσθηκε
ἓνα στοιχεῖο πρόσθετο γιὰ νὰ
σωθοῦν κάποιες δευτερεύουσες ἰσορροπίες
πάλι σ' αὐτὸ τὸ πανὶ ἔπρεπε
νὰ προσφύγεις·

ὥσπου στὸ τέλος τὸ πῆρες φλάμπουρο
καὶ στὸν τάφο,
ὄχι σὰν τὸ σουδάριο τοῦ Λαζάρου
ἀλλὰ σὰν ἀνεμούριο.

Great Keppel Island 22-11-93

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ἄδύνατον νὰ τὸν ξεχάσω καθὼς περπατοῦσε
μονίμως συνοφρυωμένος
στοὺς διαδρόμους τοῦ Πανεπιστημίου
καὶ μὲ βῆμα διστακτικὸ
παρὰ τῇ γεμάτῃ τσάντα ποὺ κουβαλοῦσε
ἀπὸ γηράσκοντα βιβλία
ὁ εὐσυνείδητος Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας.
Τόσο ἀνοιξιάτικα θρασομανοῦσε ἡ ζωὴ
στοὺς ἀνοιχτοὺς χώρους τοῦ Hofgarten
ποὺ ἔκανε ὅλους τοὺς σπουδάζοντες νὰ
πεισθοῦμε
πὼς μόνο σὰν σχέση θὰ μποροῦσε νὰ νοηθεῖ
ἡ ὁποιαδήποτε ὄντολογία.
Ἐν τούτοις ὁ Καθηγητὴς ἐξακολουθοῦσε
νὰ ἰσχυρίζεται ἀπόλυτη ἀνεξαρτησία
παρὰ τὸ ἐμφανὲς δαχτυλίδι ποὺ φοροῦσε
ξεχνώντας προφανῶς τῶν συμβόλων τὴ δύναμη
καὶ τὴν ἀλήθεια.

Sydney-Melbourne 24-11-93

ΕΥΛΑΒΩΣ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΟΙ

« Ἡ ἀπ' εὐθείας θέα τῶν πραγμάτων καὶ στὸν
πιὸ μικρὸ περίγυρο μὲ ἐξουθενώνει.»

Ν. Γ. Πεντζίκης

Κι ὅμως ἐγὼ δὲν θά 'θελα νὰ στερηθῶ
τὴν ἄμεση θέα τῶν πραγμάτων
γιατὶ τὸ σκηνικὸ τὸ δεδομένο
ἀφοῦ γνωρίζω τὴν ἄνωθεν προέλευσή του
εἶναι ἡ μόνη σιγουριά
πὼς δὲν φαντασιοκοπῶ ἀνευθύνως.
Γιὰ πόσο χρόνο ἄλλωστε θὰ μοῦ δίδεται
αὕτὴ ἡ χάρη
νὰ βλέπω τὰ πράγματα ὡς ἐνώπιος ἐνωπίω;
Ποιὲς πιθανότητες ἀναζητήσιμες θὰ συγκριθοῦν
μὲ τὴν κατάσαρκα ψηλάφηση
τοῦ εὐθραυστου συγκεκριμένου
ἔστω καὶ μόνο μὲ τὸ βλέμμα,
ἀκόμη κι ἂν τὰ χέρια μου δὲν εἶναι πιὰ
εὐαίσθητα λόγῳ χειρωναξίας,
ἀκόμη κι ἂν τὰ μάτια μου εἶναι μυωπικά.

Sydney-Redfern 27-11-93

ΑΜΗΧΑΝΙΑ

Πόσο, Θεέ μου, ἔνιωσα προσβεβλημένος
πὺ εἶδα νὰ Σὲ φοβοῦνται
 γιά νὰ Σ' ἀρνηθοῦν
ἐνῷ ἐγὼ εὐδόκησες νὰ Σ' ἀγαπῶ
ἀκόμη πιὸ βαθιὰ μέσ' ἀπ' τὸ φόβο.
"Ὅ,τι καὶ νὰ τοὺς ἔλεγα δὲν ἦταν ἀρκετὸ
γιά νὰ παρηγορήσει ὅπως τό 'λεγαν
 τὸ Λίγο τοῦ Κόσμου
καὶ πέρασα ὅλο τὸ βράδυ ἀπολογούμενος
γιά τὴν εὐγνωμοσύνη μου
 μὲ τὴν μπουκιά στὸ στόμα.

Ἀθήνα 14-12-93

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὁ ἔρωτας εἶναι ὁ θάνατος

Μ. Σαχτούρης

Μπορεῖς ν' ἀντιστρέψεις εὐχερῶς
αὐτὴ τὴ σχέση,
ἐκεῖ ποὺ φθάσαμε σιγὰ σιγὰ
δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὸ αὐτονόητο
ἀπὸ μιὰ σχέση ἀνεστραμμένη:
θάνατος εἶναι ὁ ἔρωτας.
'Αδειάζεις πρῶτα εὐγενῶς τὴν πανοπλία
ἔτσι μ' ἀθόρυβες μικρὲς χειρονομίες
διόλου θεαματικὲς
καὶ καθὼς βλέπεις στὸν καθρέφτη
νὰ μὴ σοῦ 'χει μείνει
παρὰ μονάχα πετσί καὶ κόκαλο
ἀναγνωρίζεις ὅτι πρὸς τὰ ἐκεῖ
θὰ πρέπει νὰ κατέτεινες πάντα
πρὸς τὸν θάνατο
δηλαδὴ πρὸς τὸν ἔρωτα
ὅσον καιρὸ τοῦλάχιστον ζοῦσες,
ποὺ θὰ πεῖ ὅσο ἀκόμῃ ἄντεχες
νὰ 'σαι ἐρωτευμένος.

Sydney - Redfern 24-12-93

ΑΒΑΣΤΑΧΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Ἐγκαταλείποντας τὸ σπίτι ὑπο-
χρεῶσαι νὰ καταμετρήσεις
σπασμένα ἀντικείμενα
τσακισμένα παντζούρια
κι αὐτὸ ὄχι κυρίως γιὰ νὰ πληρώσεις
ἀποζημιώνοντας τρόπον τινὰ
κάποιον ἀθέατο νοικοκύρη.
Ποιὸς ἄλλωστε μπορεῖ νὰ μένει
γιὰ πολὺ ἀθέατος
γιὰ νὰ διεκδικεῖ ἐπὶ πολὺ
μέσα στὴ γενικὴ φθορὰ
τὸν τίτλο τοῦ νοικοκύρη!
Καταμετρᾷς λοιπὸν γιὰ νὰ καταγράψεις
μονάχα πόσα σοῦ μένουν ἀκόμη μέλη
στοιχειωδῶς βιώσιμα
ἢ ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον
ἄξιοπρεπῶς κατοικήσιμα.

Sydney - Redfern 24-12-93

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΩΣ

«Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε
ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν.»

(Ματθ. 26,41)

Δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀξιοπερίεργο
ἢ ἐκπληκτικὸ
τὸ ὅτι οἱ λέξεις διαστρέφονται
τόσο εὐκόλα
στὸ στόμα τοῦ ἀνθρώπου.
Εἶναι μᾶλλον ὁ κυριώτερος λόγος ἀπο-
γοητεύσεως
μέσα στὴ συνεχῶς ἐξελισσόμενη
προσπάθεια
νὰ συνεννοηθοῦμε ἐπὶ τέλους
καὶ νὰ κοινωνήσουμε
—ἐπι/κοινωνῶ δὲν ὑπάρχει!—
τις ἴδιες ἀλήθειες,
ὅπως περίπου στὸν μπακάλῃ μᾶς δίνουν
ἴση μερίδα ἀπὸ τὸ ζητούμενο εἶδος
ὅταν καταβάλλουμε τὴν ἴδια τιμή.
Τὸ γρηγορεῖτε τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει βέβαια
τίποτε νὰ κάμει
μὲ ἀποστάσεις καὶ ταχύτητες μέσα στὴν
ἐκταση
ἢ ἀκόμη στὸν χρόνο
γί' αὐτὸ καὶ τὸ ἀνάλογο ἀργεῖτε
ἦταν σχεδὸν συνώνυμο τοῦ θανάτου
κατὰ τὸ γαστέρες ἀργαί.
Πῶς τώρα γιὰ τὴν ἐγρήγορση τῆς εὐθύνης
καὶ τὴν ἀγωνία τῆς ἐντάσεως

ἦταν δυνατόν νὰ προκύψουν
τὰ τοπικὰ καὶ χρονικὰ ἄργα ἢ γρήγορα,
εἶναι ἀπὸ τὰ σαφέστερα δείγματα
κατολισθήσεως ἀσυναισθήτου
σ' ἓναν καθ' ἡμετέραν ἐπίνοιαν
οἰκοδομούμενον Ἄδην.

Sydney-Redfern 24-12-93

ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΙΣ

Αὐτὸ ποὺ ὀνομάζεται
εἶναι ἤδη κοινόχρηστο,
δὲν μ' ἐνδιαφέρει.
Αὐτὸ ποὺ ἀγνοεῖται
εἶναι ἀκόμῃ παρθένο,
 μὲ προκαλεῖ.
Αὐτὸ ποὺ ὑποψιάζομαι
προεκτείνει τὸν κόσμον,
 θὰ τὸ κυνηγήσω.

Sydney - Carss Park 25-12-93

ΟΙ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Οἱ παρισινοὶ δρόμοι
εἶχανε μιὰ ἡχώ ἐρήμου.

Θρ. Καστανάκης

“Ολοι οἱ δρόμοι κι ὄχι μονάχα τοῦ Παρισιοῦ
ἐμπνέουν κάποια στιγμή τὸ ἴδιο περίεργο
αἶσθημα τῆς ἐρήμου
ἀκόμη κι ἂν τοὺς κοιτάξεις σὲ ὥρα αἰχμῆς.
Γιατὶ ὁ δίκαιος — γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ὁ εὐαίσθητος
καὶ προσβάλουμε κανένα —
εἶναι ἀδύνατον βλέποντας συγκεκριμένη
κίνηση καὶ συνωστισμό
νὰ μὴ θυμηθεῖ τὰ πρὸ πολλοῦ τώρα πιά ἀφηρημένα
ἀνθρώπινα πρόσωπα — καὶ μόνο ἀνθρώπινα; —
ποὺ κάποτε περπάτησαν ὡς ἀπολύτως συγκεκριμένα
στοὺς ἴδιους ἢ παρόμοιους δρόμους
ἀδιάφορο ἂν ἦταν φαρδύτεροι ἢ στενότεροι
ἂν φωτίζονταν ἢ βυθίζονταν στὸ σκοτάδι
μὲ τὴ δύση τοῦ ἥλιου.
Πῶς ὕστερα νὰ μὴν ποῦμε τὸν “Ομηρο θεῖο
ποὺ σ’ ὅλες τὶς ραψωδίες του τραγούδησε
κι ἅς ἦταν τυφλὸς
ὡς ἄδυτο φῶς τὸν ἄνθρωπο!

Sydney - Redfern 27-12-93

ΤΟ «ΙΕΡΟΝ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ»

Φορτώσαμε τὸ Δέντρο ἀστέρια ψεύτικα
ὅταν ἀπ' τὴν αἰθαλομίχλη δὲν φαίνονταν πιά
τ' ἀληθινά.

Κλίναμε γόνυ στὸν ἀχυρένιο Χριστὸ
τῆς Φάτνης

ἀφοῦ δὲν ἤμασταν πιά σὲ θέση νὰ πονέσουμε
λιμοκτονοῦντα νήπια τοῦ ἔνσαρκου κόσμου.

Τί ἄλλο θά 'πρεπε νὰ σοφισθοῦμε ὑποκρινόμενοι
γιὰ ν' ἀποδείξουμε πόσο χαραμισμένος θά 'ναι
ἕνας ἀκόμη καινούργιος χρόνος!

Sydney (ἀεροδρόμιον Mascot) 31-12-93

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπιφάνειες	9
Ὡδικὰ πτηνά	10
Πράξεις δημίου	11
Εἰς τὸν ἄρτι ἐκδημήσαντα Ν. Γ. Πεντζίκη	12
Ταφικὲς παραστάσεις	13
Ἀκραιφνής	14
Προσπάθειες παντομίμας	15
Εἰκόνα καὶ εἰκασία	16
Τοπογραφία τῆς μοναξιάς	17
Λαὸς περιούσιος	18
Δυναμικὴ τῶν στατικῶν	19
Δίδυμον ἄλγος	20
Ἡ γοητεία τοῦ πεπρωμένου	21
Σκηνὲς ἀνωνυμίας	22
Ἐπικίνδυνος μονισμός	23
Πρὶν τὸ μελιδοχάρτι	24
Ἐξ ἀπόπτου	25
Ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ ποιητῆ	26
Κατὰ πρόσωπον	27
Ἡ Κρήτη	28
Ἀμοιβαιότητα	29
Ἐναλλασσόμενη πενία	30
Ἐπαγγελματικὴ εὐσυνειδησία	31
Οἱ σκιὲς τῶν βουνῶν	32
Περιφρονημένες ἀδολεσχίαι	33
Τὸ κλείσιμο τοῦ κύκλου	34
Πλάγια Νέμεση	35
Οἱ ἀπειλὲς τοῦ ὀνείρου	36
Κρίση ταυτότητος	37

Θέμα προτεραιότητος	38
Ποτὲ καὶ πάντα	39
Ζωντανὰ φίλτρα	40
Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου	41
Ἄρθρον πίστεως	42
Ἀναμνήσεις	43
Πανσέληνος (B)	44
Ὄταν φεύγει ἓνας ἄνθρωπος	45
Χαλάσματα	46
Τὰ φύλλα τοῦ εὐκαλύπτου	47
Προπομπὸς τοῦ ἥλιου	48
Ψυχολογία	49
Ἡ ἀναμέτρηση	50
Ἡ τομὴ ποὺ διαιωνίζεται	51
Τὸ μέγιστο τοῦ ἐλαχίστου	52
Μὲ τὸ χέρι στὴν καρδιά	53
Ὁ καθημερινὸς περίπατος	54
Ἡ σκιά τοῦ ἄχρονου	55
Ἀπαισιόδοξη πρόγνωση	56
Take off	57
Ἀνθρώπινο πεπρωμένο	58
Σφαῖρες ἀδέσποτες	59
Χωρὶς σκοπιμότητα	60
Ἡ ὁρμὴ τοῦ βέλους	61
Συνεχιζόμενος ἀποκεφαλισμός	62
Πορτραῖτο Ἐπισκόπου	63
Φωτογραφίες	64
Ρυτίδες	64
Παῖδες Ἑλλήνων	66
Ἐν πτήσει	67
Ὀμφαλοσκοπία	68
Moratorium ὕπνου	69
Σπουδὴ	70
Διάλογος	71

Γρηγοροῦσα κατάνυξις	72
Σύμβασις ὑπονομευμένη	73
Ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων	74
Μερικὴ ἀμνησία	75
Ἡ δεσποτεία τοῦ φόβου	76
Ἄγγελος αὐτόχειρας	77
Σπέτσες	78
Ὁ δείχτης	79
Ἐξωστρέφεια	80
Ἡ ἀλήθεια τῶν σχέσεων	81
Πορτραῖτο ἀπὸ σύννεφο	82
Τὸ δίκωπο μέτρο	83
Ὁ γενναῖος	84
Τὰ δάκρυα	85
Ἀπώλειες	86
Αἶρας καὶ φῶς	87
Νέα μέτωπα	88
Αὐτοτιμωρία	89
Ἡ ὁλόκληρη ἀλήθεια	90
Τοπία σιγῆς	91
Ἐκπτωτὴ πολιτεία	92
Ἀλήτης	93
Ἐνα ἀκόμη δίλημμα	94
Ἐξαλλαγή	95
Διπλὸ σημειωτὸν	96
Ἀλληγορίαι καὶ φαντάσματα	97
Προγονικὸς ὄδυρμός	98
Ἀνυπολόγιστη συνέχεια	99
Ὁ λυρισμὸς τοῦ ἐνθάδε	100
Θησαυρὸς ἀσύλητος	101
Σιωπὴ παντάνασσα	102
Τὸ φευγαλέο χαμόγελο	103
Ἀπαραβίαστες συντεταγμένες	104
Τὸ συναπάντημα (B)	105

Μετ' ἐμποδίων	106
Στὴν ἴδια νύχτα	107
Ἕνα κουβάρι	108
Ὁ ὀμφάλιος λῶρος	109
Ρυθμός	110
Βιογραφίας ἐπιτομή	111
Ἡ ἀντοχὴ τοῦ σκηνικοῦ	112
Τύψη ἐφ' ὅρου ζωῆς	113
Ἐνάλιο καρδιογράφημα	114
Ὑμέναιος μυστικός	115
Ἡ πληγὴ καὶ τὸ μαχαίρι	116
Backpackers	117
Ἐλεγεία δισύλλαβη	118
Ἡ τελευταία σταγόνα	119
Πῶς κάνουμε ἓνα μάρτυρα	120
«Decimator»	121
Τὸ κεφαλομάντηλο	122
Τὸ δαχτυλίδι τοῦ φιλοσόφου	123
Εὐλαβῶς ἐνιστάμενοι	124
Ἀμηχανία	125
Ἐρως καὶ θάνατος	126
Ἀβάσταχτη διαφάνεια	127
Δείγματα κατολισθήσεως	128
Διαβαθμίσεις	130
Οἱ ἀνεξιχνίαστοι δρόμοι	131
Τὸ «ἱερὸν δωδεκαήμερον»	132

